

WESTERN ROMAN
LASO
cijena 150d broj 680

STAMPEDO REVOLVERAŠA

Gordon F. Uvalde:

STAMPEDO REVOLVERAŠA

Glavni i odgovorni urednik
MILIVOJ PAŠIČEK

Izdavač: SOUR »Vjesnik« (predsjednik Poslovnog odbora **Vjekoslav Koprivnjak**)
– RO Novinsko-izdavačka djelatnost, n. sol. o. – OOUR Informativno-revijalna izdanja, n. sub. o. (v. d. direktora **Božidar Radman**).

Tisak: RO Štamparska djelatnost SOUR »Vjesnik«, n. sol. o. – OOUR Novinska rotacija n. sub. o., OOUR TM n. sub. o. i OOUR Tisak revijalnih izdanja, n. sub. o.

Predsjedavajući Savjeta redakcije »Romani i stripovi«: **dr Ivan Krtalić**

Uredivački kolegij: **Ivica Bartolić** (graf. ur.), **Berislav Grabušnik** (graf. ur.), **Marija Jurela** (biblioteke »Super strip« i »Trag«), **Pavle Lugarić** (zamjenik gl. i odg. ur.), **Milivoj Pašićek**, **Ana Župan** (ljubavni roman).

Redakcija: **Sonja Dunduš** (daktilograf), **Ana Hrastović** (novinar), **Zdenka Jočić-Beck** (redaktor), **Pero Kvesić** (novinar), **Igor Mandić** (novinar), **Branka Ožegić** (teh. sur.), **Hrvoje Prčić** (novinar).

Tajništvo: **Sanja Popović** (tajnik), **Biserka Pupavac** (pomoćnik gl. urednika za ekonomske poslove).

Adresa redakcije, izdavača i tiskare: 41000 Zagreb, Avenija bratstva i jedinstva 4, tel. (041) 515-555 i 519-555. Telex 21 121 YU VSK.

GORDON F. UVALDE: STAMPEDO REVOLVERAŠA
Naslov originala: STAMPEDO DER REVOLVERLEUTE
Copyright: Quelle
Recenzija: Neda Omčikus
Prijevod: Marija Šojat

LASO 680 izlazi 24. 10. 1986.

Novac je novac. Trideset tisuća dolara nije za bacanje. To je Richard Kohler rekao kad ih je izgubio u igri protiv Johnnija Traversa. Zato je zahtijevao revanš. Johnny je shvaćao njegove principe, jer ih se i sam pridržavao, pa je velikodušno pristao. Osim toga, Johnny se pridržavao još jednog principa, kojega je posebice poštovao: dvostruko više novca bolje je od onoliko koliko imaš u džepovima. Vjerovao je da će nakon revanša upravo tako biti, no poslije se ipak zadovoljio s manje.

Naime, kada je Kohler proigrao daljnjih petnaest tisuća, a ostatak od deset se još nalazilo u bubnju, prilikom dijeljenja uzeo je kartu odozdo. To Johnny nikako nije mogao podnijeti. Raskrinkao je varalicu. Kohler nije htio progutati uvredu, nego je potegao mali pištolj iz navlake pod pazuhom.

Johnny nije vjerovao da je debeljko tako brz.

Kao što smo napomenuli, Johnny je bio principijelan čovjek. Treći je njegov princip gla-

sio: nikada ne dopusti da te iznenade.

Izvukao je kolt iz korica djelić sekunde prije nego što je Kohler uspio zapucati i pogodio debeljka u ruku. Hitac je odbacio bankara i prijevoznika tako snažno da metak što ga je on u tom času ispalio nije pogodio Traversa u čelo, kamo bijaše namijenjen, nego u jednu od slika žena koje su visile po zidovima kockarnice.

Sudbina slike nije zanimala nikoga u dvorani osim debeljka, koji je sjedio u naslonjaču i promatrao što se oko njega događa. Gledao je kako Johnny lijevom rukom trpa novčanice u džepove. Pomno je promatrao ne samo novac koji je nestajao u džepovima, nego ruku i revolver kojim je Johnny tako spretno rukovao.

Johnny je ostao vjeran svom principu broj tri. Nije se dao iznenaditi, nego je dohvatio stolić za posluživanje koji mu je stajao do boka i svom ga snagom bacio prema prozoru. Staklo se rasprslo u sitne djeliće, a stol ostao na balkonu. Činilo se

da će Johnny krenuti u tom smjeru.

Tek se sada pokazalo da ni ostali nisu stajali skrštenih ruku pošto je nestalo svjetla. Prava kiša metaka osu prozor. Vlasnik saluna shvati da mu nijedno staklo neće ostati čitavo.

Ponovo se pokazalo da Johnny ima pravo. Dok se pucalo po prozoru, sagnuo se i počeo šuljati prema hodniku. Odatle stubama koje su se ukazale na kraju mračnog hodnika polako siđe do vrata na stražnjoj strani kuće. Odmah zatim izgubio se u tami pokrajnje ulice.

I

Kate Ballard se upravo vratila s jahanja. Dok je u staji ranča Star Cross trljala konja, slušala je kako se predradnik žali njezinom stricu na sušu koja već dugo traje.

Djevojka je doputovala na Zapad prije mjesec dana, nakon što je završila školu za mlade i obrazovne dame. Od tada nije čula razgovor ni o čemu do o suši.

Nije je nimalo grizla savjest što prisluškuje, iako je razgovor uopće nije zanimao. Odjednom razgovor poprimi neočekivani obrat, pa ona zastane da bi bolje čula.

— Nemate izbora, Ballard — reče McCartrey. — Ti Škoti ne brinu ni o čemu do o dobiti. Pašnjaci Crescenta vaša su jedina šansa!

Katin stric uzdahnu.

— Vražja stvar! Staroga čovjeka tako nasamariti...

— Juistovi nisu ništa drugo nego protuhe — žestio se dalje McCartrey. — Lijenčine koje kradu bogu dane! Što su postigli, iako su došli ovamo mnogo prije nas? Samo ljenčare uz one svoje proklete knjige!

— No, dobro, čudak jest, ali i pravi pionir...

— Pionir! — Prekinu ga McCartrey prezirno. — Na njegovim bi pašnjacima moglo pasti petnaest stotina goveda, a koliko ih ima? Najviše stotinu. Do đavola! Na velikom dijeu njegovih livada još nikada nisu pasle krave! Danas sam bio u njega da mu predložim posao. Znate što mi je rekao? »Svida mi se baš ovako, McCartrey, i tako će ostati.« Da nije držao u rukama proketo oružje...

— Nije riječ o tome.

— Riječ je o tome da nam ne da svoju vodu — protisnu predradnik. — Jezero bi spasilo naša goveda, a njegovi bi nam pašnjaci donijeli dobit.

— To neće ići bez borbe.

— Pah! Zar mislite da se može boriti protiv tri tisuće goveda? Pašnjaci su vladini. Mogli bismo uzeti dvojicu momaka i odvesti ih na tu zemlju. Neka iskolče dio, a onda ćemo ga otkupiti od njih i tri tisuće goveda stjerati u njegovo jezero!

— Imali bismo samo travu, ali ne i vodu — dobaci Ballard.

McCartrey se nasmija.

— Napajali bismo ih na njegovom jezeru! Ne bi ih mogao otjerati. Nema nikoga za ispomoc, a ni novca da nekoga

unajmi. Dobro, ustrijelio bi nekoliko goveda, ali to bi bilo sve.

— Voda je njegova. Može nas tužiti.

— Nema novca da bi vodio proces.

— Ne sviđa mi se to — promrmlja Ballard.

— Govedima bi se veoma sviđelo — tvrdoglavo je rekao predradnik, pa nastavio: — Nemate izbora ako želite ostati svoj gazda!

— Dobro, ali da niste nijednog našeg kauboja uvukli u to.

— Kako želite. Prvom lutalici kojeg sretnemo platit ćemo nekoliko dolara da se za nas igra zakupnika...

Ballard nevoljno podiže ruku.

— Ne želim znati što se događa. Možeš mi se javiti tek onda kad tri tisuće goveda bude uhranjeno i spremno za prodaju.

II

Wildflower se sastojao od samo jedne trgovine, nekoliko obrtničkih radionica i trideset četiri kuće. Gradić je opskrbljivao cijelo područje, koje je bilo veliko poput manje države na Istoku. Poštanskom kočijom bio je povezan s Bensonom, Willcomom i Douglasom.

Kad se drugog jutra umivao na javnom zdencu i zatim podigao glavu, doživio je šok. Ugleđao je vlastitu sliku na potjernici nalijepljenoj na zidu. Ispod slike pisalo je nevjerojatno velikim slovima:

TRAŽEN ZBOG UBOJSTVA!

Nije bilo važno što to nije bila

prava službena potjernica, nego običan papir na kojem su se za njegovu glavu nudile dvije i pol tisuće dolara. Nagradu su davali nasljednici čovjeka kojega je navodno ubio, onom tko ga dovede — živog ili ranjenog.

Lovcima na glave bilo je posve svejedno da li je tjeralicu izdao šerif ili ju je na zid naljepio netko drugi.

Johnny je ipak našao za sebe olakšavajuću okolnost. Kako je osumnjičen a ne i osuđivan, traže da bude doveden živ i zdrav ili ranjen, ali ne mrtav. Nagrada će se isplatiti samo u tom slučaju.

Dobro, obreo se u Wildfloweru. Svidjelo mu se ono što se ovdje naziva hotelom, navodnog lutalicu nije zanimao. Taj je gradić bio opskrbno središte za okolne rančeve i rudnike i zato je vjerovao da neće poklanjati suviše pažnje običnom lutalici.

Pojahao je dalje na svom kulašu, koji je ružnim vratom dobro skrivao pravu vrijednost, u potrazi za salunom koji bi donekle odgovarao njegovom izgledu.

Iz trgovine nasuprot salunu upravo je izišla smeđokosa djevojka u suknji za jahanje, te požurila preko ulice, do mjesta gdje bijaše ostavila konja prekrivenog prašinom. Stvari koje je kupila nagurala je u torbe na sedlu. Odmakla se od konja u času kad su se pokretna salunska vrata otvorila i kroz njih išao neki čovjek. Teturajući, krenuo je nogostupom i dva ko-

raka ispred djevojke ispružio se koliko je dug i širok.

Djevojka prestrašeno ustuknu. čovjek se podiže psujući.

Salunska se vrata ponovno raskrile i među vratnicama zastane neki momak u šarenoj košulji. Posprdno se nasmije i viknu onom koji je maločas pao:

– Ne zaboravite što sam rekao, Fraskens! Da se više niste usudili ući ovamo!

Fraskens iznenađeno okrenu glavu i rukom posegnu prema revolveru u koricama.

Djevojka je točno usred vatrene linije, prostruji Traversovom glavom i on podbode konja, istodobno kriknuvši kao Indijanac.

Fraskens iznenađeno zasta, a čovjek na vratima saluna povuče se unutra. Travers se malo sagnu, obujmi djevojku oko struka i podiže je na konja.

Johnny se zaustavi na sigurnom malo dalje od saluna. Djevojka je izgubila šešir. Oboje su ubrzano disali.

Tek je sada vidio da je dražesna, iako se ne bi moglo reći da je lijepa. I ona je njega dobro pogledala. Na nju nije ostavilo utisak njegovo lijepo oblikovano lice, tamna kosa i sive oči. Najviše su je se dojмили njegova neusiljenost i prirodno držanje.

Vidjelo se da je prešao dugi put, pa zaključi da je stranac koji ne poznaje njezina strica i koji ne zna ništa o dugotrajnoj suši.

Travers galantno skine šešir.

– Žao mi je što sam vas pre-

plašio, ali činilo se da će oko vas ubrzo zaprašiti olovo. – Nasmija se obješenjački, pa se predstavi: – Johnny Travers.

– Kate Ballard.

– Idem po vaš šešir.

Dok se vratio, ona je donijela odluku.

– Hoćete li učiniti nešto za mene? – upita.

– Kako, molim? – Pogleda je iznenađeno.

– Djelujete mi kao čovjek koji se ne boji opasnosti. Valja to uraditi brzo... ovaj, moram nekog opomenuti. I ne samo to. Moram mu pomoći da se obrani...

Začudeno ju je gledao i ona se prestraši da će pomisliti da je malo čaknuta.

– U pitanju je jadni stari Pete Juist – nastavi brzo. – Žele mu oteti jezero.

Pogleda je iz kuta oka. Vidjelo se da se zabavlja.

– Kako bi bilo da počnemo ispočetka, gospodice? Gdje se u gradu može pristojno objedovati?

Ubrzo su se smjestili u blagovaonici jedinog hotela. Nasmiješio se da je ohrabri.

– To je zbog suše – reče Kate. – Mislim da ona u ljudima budi strasti za koje su mislili da ne postoje.

On kimnu.

Djevojka ga pogleda i skupi hrabrost da napokon kaže što je naumila.

Kad je završila, Travers s gorčinom pomisli kako je priča uvijek ista. Starom naseljeniku,

jednom od pionira toga kraja, novopridošlice pošto-poto žele oduzeti vodu. Poznat je i stari trik sa zakupcima. Jedino što je Traversa mučilo bila je misao: što se to mene tiče?

— Mislila sam da biste se možda vi javili kao zakupac.

— Jadnom starcu to ništa ne bi pomoglo, a ni meni. Što bih ja time uopće dobio? Mislim, dobio za to što riskiram svoju kožu?

Tužno ga je pogledala.

— O tome nisam razmišljala. Mislila sam samo kako bih pomogla tom čovjeku. — Uzdahnu. — Tek sam sada shvatila kako sam bila lakomisljena. Zaboravite što sam rekla. Znate, nemam iskustva. Tek sam prvi put na Zapadu, u posjetu stricu...

— ... na Star Crossu — nadopuni je kad je oklijevajući ušutjela.

Te tri riječi djelovale su na nju kao čarobna formula.

— Zar poznajete strica Bannyja? — upita prestrašeno.

Travers zaniječe glavom.

— Ne. Dolazeći ovamo vidio sam iscrpljena goveda na suhim pašnjacima. Mogao bih se kladiti da je Star Cross ranč kojemu je potrebna voda.

Naručeno je jelo upravo poslužno. Dok su jeli, Travers je razmišljao o razlozima koji su Kate nagnali na taj korak. Nije ga bilo lako zbuniti, ali ova je djevojka za njega predstavljala zagonetku. Njezina je molba bila tako nevjerojatna da je pomi-

slio kako ga želi poslati ravno u klopku na ranč Crescent.

S druge strane, nije izgledala kao osoba koja bi nekoga namjerno uvalila u nevolje. Za njega bi bilo dobro da se makne s puta kakvom ambicioznom šerifu ili lovcu na nagrade. Spremajući se da ode, neodlučno ga pogleda.

— Uradite ono što možete — reče joj — a ja ću odjahati i makar opomenuti tog čovjeka — promrmlja.

III

Travers projaha gradom, kako bi još jednom pogledao to gnijezdo.

Razmišljao je o onom što mu djevojka bijaše rekla. To je da pukneš od smijeha, pomisli. Djevojka mu se nije svidjela. Naivna guščica, puna romantičnih misli o pravdi i nepravdi.

Ako je klopka? Teško da bi mlada djevojka njezinih godina bila tako prepredena da sve to odglumi. Činilo mu se da misli iskreno.

Kako bi netko, razmišljao je dalje, uopće došao na pomisao da čovjek tražen zbog ubojstva može biti takva budala da se upusti u bezizglednu borbu umjesto da što prije prijede u Meksiko?

Pred trgovinom sjaše. Malo dalje nalazila se pošta. Prišao je šalteru i upitao gdje bi mogao naći Petea Juista.

Djevojka na šalteru iznenađeno pogleda stranca, ali rado mu objasni kako će stići do ranča. Zahvali joj i iziđe na trijem,

pa zastane da bi mu se oči privikle na sunčanu svjetlost.

S druge strane ulice ugleda nešto zanimljivo. Pokraj njegovog kulaša stajala su dvojica i gledala trećeg, koji je pretraživao Treversove bisage. Taj treći bijaše čovjek koji je prijetio Fraskensu.

— Onda, jeste li našli nešto zanimljivo? — upita Travers slatkim glasom.

Dvojica koja su stajala po strani se ukoče. Treći, onaj iz saluna, nemarno prebaci pokrivač i kišni ogrtač preko sedla.

— Zakopčaj sve onako kako je bilo!

Ledeni prizvuk u Traversovom glasu nije se svidio momku. Nešto metalno zasvjetluca na njegovom kaputu. Na dotad bezizbražajnom licu načas trznu mišić, a oči čudno zasjaše.

Johnny, koji je poznavao sve te faze, samo se prezirno nasmiješi.

— Gdje si sakrio revolver, prijatelju? U koricama ispod pazuha? — upita, pa ponovi: — Zakopčaj torbe kao štu su bile!

Prijetnja više nije bila prikri-vena. Čovjek bijesno stisnu usne i namjesti pokrivač i ogrtač kao što su bili prije, pa se okrene. Načas se ukoči, a onda se malo pogne naprijed, s rukama uz tijelo.

Iza leđa Travers začuje korake.

Bio je to gradski šerif.

— Htio bih vidjeti vaš revolver. — Ispruži ruku, i to lijevu.

— Morat ćete doći po njega

— hladnokrvno odgovori Travers.

Šerif nije reagirao onako kako je Johnny očekivao.

— Tako. Znači da pred sobom imam tvrdog momka? Vidjet ćemo koliko si tvrd ako te zateknem u gradu pošto se smrači.

Kimnu kratko svom pomoćniku, okrenu se na potpeticama, pa ode niz ulicu.

Travers nije obraćao pažnju na nekoliko znatiželjnika koji su se u međuvremenu sakupili. Sišao je niz onih nekoliko stuba i uzjahao. U sebi je proklinjao što je tako ponosan. Sada su ga ovdje dobro upamtili. Bio je siguran da je šerif otišao prolistati potjernice koje su se u posljednje vrijeme sakupile na njegovom stolu. Preostala mu je samo nada da je Wildflower bogu iza leđa, pa savezni šerif na šalje u ovaj kraj sve potjernice.

Te je noći logorovao na otvorenom, ne zato što ne bi stigao do ranča Crescent, nego zato što u međuvremenu bijaše štošta čuo o puški starog čudaka. Odlučio je da ga posjeti danju.

Noć je protekla mirno. Kad je krenuo, načinio je veliki luk i vratio se na svoj trag, pa ponovno prešao dio istog puta, kak bi bio siguran da ga niko ne slijedi.

Nalazio se na poštanskoj cesti, koja je na jednom mjestu zakretala na blagu uzvisinu. Dojahavši do Cherycow Rangea skrene s kolskog puta i produži

uskim puteljkom koji ga doveđe u šumarak na uzvisini, s koje se pružao prekrasan pogled na pašnjake i livade. Uživao je u vidiku. Bio je govedar prije neg što je postao kartašem, u nadi da će kartanjem zaraditi novac za manji ranč na kojem će se skrasiti.

Pogled mu je polako klizic preko strmih, stjenovitih obronaka do udoline koja se zelenjela poput oaze u pustinji. I bila je oaza, jer se u sredini udoline bljeskalo nešto poput dijamanta. Nije to moglo biti ništa drugo do malo jezero o kojem je slušao.

Sjedio je i gledao kao očaran. O takvoj je zemlji uvijek sanjao! Učini mu se kao da je naposljetku stigao kući. Obuze ga čudno raspoloženje. Pomisli kako za svaki problem mora postojati rješenje, pa tako sigurno postoji način da se ovaj komadić prekrasne zemlje spasi od razbojnika s pašnjaka.

Nikakvo čudo što je Star Cross poželio tu zemlju. Imao bi razloga da je poželi i da nije suša jer je to raj za goveda. Najljepši koji je ikada vidio.

IV

Osim širokog puta u dolinu je vodilo i nekoliko puteljaka.

Zgrade na malom ranču djelovale su prilično zapušteno. Iz dimnjaka na stambenoj kući nije se dizao dim. Vjerojatno nitko nije kod kuće, pomisli Travers. Ako Juist ima stotinjak goveda, kao što je djevojka tvrdila,

ipak »jadni stari« ima oko njih i previše posla.

Jahao je polako. Oko njega sve je bilo mirno. Za svaki slučaj ipak je pažljivo promatrao okolo. Naposljetku sjaše i polako krene prema kući. Ispruži ruku da pritisne kvaku kad netko iza njegovih leđa reče:

– Što tražite ovjde, mister? Ne okrećite se dok govorite!

Travers je bio ljut što se dao iznenaditi, a još ga je više ljutilo što je glas bio ženski. Djevojka, i to vjerojatno vrlo mlada, pokazala ja da je vrlo vješta. Vjerojatno u rukama drži oružje, pomisli Johnny. Mlada osoba s oružjem uperena u tuđa leđa nimalo nije neopasna.

Ne bi mu se svidjelo da ga rani ili ubije, i zato se nije ni pomaknuo. Šutio je, jer nije znao što bi rekao.

– Ako želite iskušati svoj revolver – nastavi glas podrugljivo – sada je prava prilika za to.

– Sudite me posve pogrešno, gospođice – naposljetku progovori Travers. – Došao sam da bih ljudima koji ovdje žive učinio jednu uslugu... ako sam na pravom mjestu, na ranču Juistovih.

– Govorite dalje!

Travers proguta slinu.

– Kad bih se smio okrenuti...

– Čemu? – oštro ga prekinu djevojka. – Nisam vas vidjela sprijeda, no sigurna sam da mi se vaša leđa više sviđaju.

Iza Traversovih se leđa začu škripanje čizama.

– Eh, Lupita, napokon si upecala muškarca!

– Prema smradu koji širi oko sebe rekla bih da sam upecala tvora. Nije se javio, nego je ravno krenuo u kuću.

– Da čujemo što nam želi reći. Okrenite se, da vas vidimo!

Travers olakšano uzdahne. Dabome, imala je oružje u rukama, i to kolt kalibra. 44. Izgledao je opasno, s podrezanom cijevi. Stajala je od njega na samo šest koraka. Znači, ne bi ga promašila.

Bila je mlađa od Kate Ballard, ali i ljepša i nježnija. Na pravilnom licu isticale su se velike oči. Kosa joj je bila malo prekratko podšišana. Jedva da je bila centimetar duža od starčeve. Stari je bio vrlo visok, iako već malo poguren. Djevojka mu je bila vrlo slična.

– Želio bih razgovarati s Peteom Juistom – reče Johnny.

– Imate pravu priliku za to, ali pridite bliže. Dakle, što je posrijedi?

– Star Cross vam namjerava oduzeti vodu.

– Čovjek gurne šešir malo dalje na potiljak. Nije izgledao iznenađen.

– Tko sa Star Crossa?

– Čini se da je McCartrey naposljetku uvjerio starog Ballarda u nužnost tog koraka. – Travers nervozno pogleda djevojku. – Hoćete li joj, molim vas, reći neka tu stvar uperi u drugom smjeru?

Starac se srdačno nasmije.

– Ah, ta ona ne bi pogodila ni kuću!

– Ipak bih se ugodnije osjećao kad bi cijev okrenula.

Juist ga je oštro promatrao.

– Vi kao da znate mnogo o ljudima sa Star Crossa. I previše za stranca, kojem ljudi u pravilu ne poklanjaju previše povjerenja. Sada mi, vjerojatno, želite ponuditi svoju uslugu?

– Pogrešan zaključak. Došao sam ovamo samo zato što me zanimalo da li je ono što sam čuo istina. To što sam vidio potvrdilo je da je tako. Spreman sam otkupiti od vas cijeli ranč.

Nastupi tišina, za vrijeme koje su se obostrano promatrali.

Prvi progovori Juist:

– Znate, vi me baš zabavljate. Unijeli ste mnogo svježine u naš jednolični život.

– Recite cijenu!

– Ovdje nikoga ne zanima vaš novac. Zašto ne pokušate na kojem drugom ranču: Box K ili Double M?

– Pretpostavljam da ondje nema jezera kao dodatak.

Juist se nasmije.

– Uistinu ste šaljivdžija. Kako vam je ono ime?

– Johnny Travers.

– I to je dovoljno da oni sa Star Crossa pobjegnu glavom bez obzira?

– Vi i vaša kći ne biste mogli sami protjerati tri tisuće goveda, a nemate novca da platite pomoćnike.

Juist se ponovno nasmije.

– Makni revolver, Pita! Bilo bi šteta da momka ustrijeliš greškom. Dobro, Travers, sve što imam je jezero, a prestar

sam da tražim novu zemlju. Ako je istina ono što ste rekli, onda je to... kraj.

Travers se zamisli. Silno je želio tu zemlju.

– Imam još jedan prijedlog. Za polovicu zemlje, uključujući jezero, pašnjake i goveda, i pravo da odlučujem dat ću vam deset tisuća dolara.

Starac i djevojka su ga pogledali kao da je poludio.

– Za momka koji izgleda kao da nema ni centa... – reče Juist s divljenjem u glasu.

– Sitnica! Dat ću vam novac na ruke. – Travers udari rukom po pojasu ispod košulje, u kojem je držao novac.

– Idite liječniku da vas pregleda! – prasnu starac. – Cijelo imanje ne vrijedi toliko.

– Nije važno. Recimo, ja sam budala. Odbijate li zato što smo od istoga soja?

– Nešto se u svemu tome krije – polako će Pete Juist, pa nastavi: – Primit ću vaš novac ako umjesto jednoga postoje tri glasa. Ja i djevojka imat ćemo podjednako pravo odlučivanja kao vi.

Travers zaniječe glavom.

– U tom slučaju moji talenti ne bi došli do izražaja.

– Nakon svega što sam od vas čuo mislim da je potreban netko tko će vas obuzdavati. Bit će kako sam rekao, ili nikako.

– Tada... nikako!

Travers priđe konju i jednim se pokretom nađe u sedlu.

Starac se zbunjeno počeo po bradi. Djevojka ga stisne za

podlakticu. Travers lagano rukom dotakne obod šešira.

– Drago mi je što sam vas upoznao. – Okrenu ridana i krenu.

Potrajalo je duže nego je očekivao dok je začuo povik:

– Pričekajte!

Travers zauzda konja, ali ga ne okrene niti se on ne osvrne.

Starac je teško disao dok je žurio za njim. Kad je stigao, dašćući se uhvati za stremen.

– Mislim da me niste dobro razumjeli.

– Pokušajmo još jednom.

– To s pravom glasa vrijedi samo onda ako bismo ranč prodavali. O svemu ostalom vi ćete odlučivati. Možemo odmah poći u grad, do bilježnika, i srediti sve ostale...

– I bez odvjetnika ću lako izaći na kraj s onim tko krši ugovor – prekine ga Travers, pa doda: – Moje je pravo i to da zaposlim pomoćnike ako nam budu potrebni.

– Zašto ne? Ako ih vi plaćate, razumije se.

Travers se oporo nasmiја.

– Ima li još nejasnoća koje želite razjasniti?

Juist brzo zaniječe glavom.

– Dobro. Nadite papir, pa da to napišemo. Dobit ćete deset tisuća dolara i ortaka.

Slijedio je starca do pred kuću, ali nije sjahao. Djevojka je cijelo vrijeme bila u njegovoj blizini. Iznenadilo ga je neprikriveno zanimanje s kojim ga je promatrala. Bila je lijepa, ali divlja kao korov. Vjerojatno je

odrasla bez majke, uz toga nizozemskog čudaka od oca. Majka joj je najvjerojatnije bila Meksikanka. U toj je Lupiti, naime, bilo mnogo meksikanskih osobina.

Juist izide iz kuće s dva papire, kojima je mahao da bi se tinta što prije osušila.

— Mora se upisati još samo vaše ime.

Starac pruži papir i perc umočeno u tintu. Travers pročita oba primjerka, pa jedan stavi u džep. Drugi potpiše i vrati starcu. Onda posegne rukom pod košulju i izvuče iz pojasa poveći snop novčanica.

Lice starog Juista se namršti

— Time želite platiti?

— Zašto ne?

— Ovo je zemlja čvrste valute. Ljudi ovdje ne vjeruju papiru.

Travers sliježe ramenima.

— Možete zamijeniti novčanice u zlato u banci u Wildfloweru. Kad ga budete nosili kući, shvatit ćete zašto se nisam opterećivao zlatom.

Juist nevoljko primi novčanice.

— Ako kuća izgori? Zlato nikad ne bi izgorjelo.

— To je vaš problem. Najsigurnije mjesto za novac je banka.

— Da? — podrugljivo će Juist.

— Nisam opazio da i vi svoj tamno držite.

— Nećete opaziti ni to da sam ga pohranio u neku rupu u zemlji. A da vam se ne bi u glavi pojavile kojekakve misli, pogledajte ovo.

Pete Juist se zablene u cijev kolta u mladićevoj ruci. Nije opazio kad je izvukao oružje.

— Za boga miloga, sine! — prostenja. — Hoćete da me srce izda?

— Htio sam samo reći da imam lagan san. — Kroz desni džep kaputa Travers zatakne revolver u korice, pa upita: — Gdje bih u okolici, osim u Wildfloweru, mogao unajmiti nekoliko odlučnih momaka?

V

Travers uđe u sljedeći salun u Willcoxu. Kad je dopola ispio pivo, upita točitelja poznaje li koga tko traži posao.

Kakav posao? Kakvi su ti ljudi potrebni, prijatelju?

— Takvi koji se razumiju u posao oko goveda a ne pitaju čija su.

— Eh — poluglasno će momak — bit će najbolje da se u »Happy Cowpuncheru« raspitaš za Wimpyja Sellersa.

Salun »Happy Cowpuncher« je bio prepun posjetilaca. Travers se progura i nađe mjesto uz točionik. Izvadi deset dolara i glasno reče barmenu:

— Po jedno piće svakome na moj račun!

I slijeva i zdesna sve se glave okrenu prema njemu.

— Samo čas! — javi se neki debeljko koji je stajao malo dalje uz točionik. — Ne dozvoljavam da mi neki smrdljivi nosilac šerifske zvijezde plati piće, a ti mi upravo tako izgledaš.

Ljudi koji su stajali između njega i Traversa žustro se raz-

maknu. Debeljko krene prem Traversu, koji mu se hladno smješкао. Ispruži ruku i odmakne Traversov kaput, ne bi li vidio skrivenu zvijezdu.

Pokret nije izveo do kraja, jer se iznenada ukočio. Cijev revolvra zabila mu se u debeli trbuh.

Nakon nekoliko sekundi Travers se povuče malo unazad, spremi kolt tako brzo da je nalikovalo čaroliji, pa dobrovoljno otvori kaput.

Netko je u njegovoj blizini ubrzano disao. Debeljko s divljenjem usklikne:

– Ti si još luđi od Phineasa Teea!

Za svaki slučaj Travers je dobro zapamtio tog tipa.

– Sjedimo za stol kao ljudi i popijmo – predloži. Kad je natočio piće u čašu, doda: – Tražim Wimpyja Sellersa. Navodno, ovdje bih ga mogao naći.

– Zašto ga tražiš? – upita debeljko pošto je otpio dobar gutljaj.

– Imam posao za tri prava momka. Jeste li već čuli za star Cross i Ballarda? Ili, možda, McCartreya?

Očice na mesnatom licu još se više suze. Debeljko još jednom napuni čašu a da nije skinuo pogled s Traversovog lica.

– Što je s njima?

Travers mu ukratko ispriča.

– Ti si veliki šaljivčina. Tri tvrda momka s rupom od metka u glavi podjednako su mrtva kao i bilo koja druga tri.

Mjerkali su se.

– Dobro ću platiti – odgovori Travers. – Možeš birati, prijatelju. Ako ti se čini preopasnim, obratit ću se Sellersu.

– To si već učinio!

– Doista? – Travers se iznenadio. – Onda su ti u posljednje vrijeme krila podrezana.

Debeljko ustane i snažno odgurne stolicu. Traversa se to nije osobito dojmilo. Ostao je sjediti i sa smiješkom je promatrao sugovornika. Iznenada Sellers udari desnom šakom o stol i nasmije se.

– Istina, drskiji si od Phineasa Teea i još dva majmuna k tome! Dobro, prijatelju, pokazat ću ti nešto što će malo skresati tvoje samopouzdanje. Dodi!

Travers krene za njim. Sellers je stao kraj prozora i pogledao van. Traversov pogled padne na deblo na kojem je bio zalijepljen plakat. Još jednom ugleda svoju sliku pričvršćenu na stablu. Onome tko će ga uhvatiti bilo je ponuđeno dvije tisuće i pet stotina dolara.

– Lijepa svotica, zar ne? Želiš je zaraditi? – upita.

Sellers se nasmije.

– Zar ti nalikujem lovcu na glave?

– Momci koji se time bave raznih su boja i veličina. Znači li to da se ti iz čiste ljubavi prema bližnjem želiš boriti za vodu na ranču Crescent?

– Koliko bi mi to donijelo?

– Isto toliko. Dvije i pol tisuće dolara.

Sellersove se oči suze.

– Za tjedan dana, ili mjesec?

– Za posao, a od toga moraš platiti još dvojicu.

Sellers neodlučno sliježe ramenima.

– To je sve?

– Za veću svotu sam bih obavio posao.

Travers se vrati do stola, pa natoči ostatak pića iz boce.

– Zar ne bi mogao umjesto dvije i pol dati tri cijele?

– Mogao bih, ali neću.

– Dobro – odluči naposljetku Wimpy. – Kad se moramo javiti na Crescentu?

– Sutra.

Travers izvadi iz džepa snop novčanica. Odbroji sedam novih stotica i pet pohabanih desetica, pa ih pruži Sellersu.

– Ostatak ćeš dobiti kad posao bude završen. Neće trajati duže od dva tjedna. Imat ćete samo jednog šefa, predradnika na ranču. To sam ja!

VI

Travers nije odmah odjahao natrag na ranč. Najprije je pred salunom strgao potjernicu sa svojom slikom i ugurao je u džep, a onda krenuo natrag u salun »Dos Cabezas«.

Zatražio je nekoliko praznih limenki, postavio ih u jedan kut i znatiželjnim gostima pokazao svoje umijeće u gađanju. Zatim od točitelja zatraži druge limenke i upita prisutne da li se netko želi okušati.

Javio se samo bubuljičav mladić u kožnom kaputu.

– O što igramo? – upita.

– Piće za sve prisutne.

– Hoćeš li mi dati svaki srebrni dolar koji probušim? – upita mladić važno.

Travers kimne.

Pet kovanica odjednom se nađe u zraku iznad mladićeve glave. Momak trgne revolver i zapuca. Samo dva novčića ostadoše čitava. Mladić pokupi svih pet i stavi ih u džep.

Travers pronade u džepu još tri novčića po dolar. Prisutni zapljeskaju.

– Gdje je piće? – upita neki čovjek.

Travers stavi novac na točionik, pa se obrati bubuljičavcu:

– Načinio si veliku grešku, mladiću – reče. – Ispraznio si revolver. Da sam te izazvao, sada bi bio gotov.

Mladić se izazivački nasmije.

– O što se kladiš, prijatelju?

Travers smota novčanicu u lopticu i baci je uvis. Revolver mladića istoga časa zapraska a novčanica se raspadne na djeliće. Momak je očito kandidat za samoubojicu. Prst mu uvijek počiva na otponcu revolvera, pomisli Travers, pa pruži mladiću deset dolara.

– Imam za tebe posao.

– Takav pri kojem će se pucati?

Travers ga pogleda prezrivo, ali sliježe ramenima i pomisli: momak će mi dobro doći.

– Moglo bi se dogoditi – odgovori.

– Ako je tako, prihvaćam.

– Dobro. Dovedi konja i ponesi svoje stvari. Čekat ću te na kraju grada, na putu za Bowie.

VII

– Kako se zoveš? – upita Travers mladića kad su se sastali.

– Bronze Reider.

– Krenimo!

Okrenu konja u smjeru odakle je mladić upravo dojahao.

– Mislio sam da ćemo u Bowie – pobuni se mladić.

– Razumljivo. I tvoji prijatelji to misle.

– Ja uopće nemam prijatelja.

Travers je to i mislio, ali ne reče ništa.

– Za kakav posao si me zapravo unajmio?

– Za posao teklića.

Treversu se učinilo da će ga momak ubiti pogledom.

– Nemoj se odmah ljutiti – polako počne objašnjavati Travers. – To ćemo reći svima koje bude zanimalo što radiš, a zapravo ćeš biti moj pas čuvar. Uposlio sam trojicu lupeža koji u određenom trenutku mogu biti korisni a u sljedećem vrlo opasni. Zato je bolje da se za svaki slučaj osiguram. E, to će biti tvoj posao. Jesi li čuo za Wimpyja Sellersa?

– Onu napuhanu mješinu? Spreman sam ga izbušiti kad to god zaželiš, i to badava.

– Dobro, ali tek onda kada ti ja to kažem. I još nešto. Na ranču se nalazi jedna djevojka. Nećeš joj dosađivati. Jesmo li se razumjeli?

Na Reiderovom se licu pojave crvene mrlje, a zelene se oči zapilje u sugovornikove.

– Ona je kći moga ortaka

starog Juista. Malo je nagla. Jučer je mene zamalo ustrijelila. Ne želim zbog nje imati problema sa starim Peteom.

Mladić je polako motao cigaretu. Onda upita:

– Još nisi rekao koliko ćeš mi platiti za taj posao.

– Deset dolara na tjedan i pet stotina u gotovu kad posao bude dovršen. Radit ćeš ono što ću ti ja reći.

VIII

Žuta je svjetlost prodirala kroz prozor i razbijala duboku tamu. Iz kuće su dopirali oštri glasovi. Pred zgradom su stajala tri konja.

– Posjetitelji – reče Travers.

– Za njih ću se ja pobrinuti, a ti ostani uz konje.

Sjahao je i mačjim korakom prišao otvorenim vratima. Djevojčin je glas bio na rubu plača, ali je ipak prkosno protestirala. Odjednom se začuju koraci, zatim zvuk šamara, a onda djevojka utihnu.

Travers se tako razbjesni da se i sam tome začudi. Još jednom zakorači i na pragu zastane.

Djevojka je stajala kod stola, a na njenom su se obrazu jasno vidjeli tragovi prsta. Dvojica momaka držala su njezinom starom ocu ruke svinute na leđima.

Pored djevojke stajao je muškarac, koji je očigledno uživao u tome da je nadmoćan. Bio je crnokos, a lice mu je krasila njegovana bradica. Na nogama je imao rukom rađene čizme.

– Ne izigravaj nevinašce – reče djevojci – jer ćeš time samo zaraditi nove šamare. Star Cross ne može tek tako preći preko toga da nam je ubijeno šest goveda. Zato budi razumna i priznaj da je tvoj otac platio skitnici neka ustrijeli naša goveda.

– Čime? – kriknu djevojka.

– Nema novca ni da mi kupi pristojnu haljinu, a kamoli...

– Time se nećeš izvući – prekine je muškarac koji je zacijelo bio voda. – Skitnica se u pošti raspitivao za vas. Dakle, priznaj! Koliko šamara još želiš?

– Pusti je – prostenje stari Juist. – Ja sam ustrijelio te vaše proklete krave.

– Dakle, tako! – pobjedonosno će čovjek i krene prema starcu. Kad se okrenuo, ugleda Traversa i odmah mu ruka krene prema revolveru.

– Hajde – mirno će Travers – potegnite ako želite da vas izbušim kao sir!

Držao je ruku opuštenu iznad desnog džepa kaputa i gledao svu trojicu. Iako nisu vidjeli oružje, bili su uvjereni da će ga odnekud izvući ako mu zatreba.

– Maločas ste svašta rekli – obrati se Travers čovjeku s bradicom. – Imate li neko ime?

– Deke McCartrey. Ja sam...

– To sam i slutio. To ime odgovara tvor. Jeste li sigurni da nije tako?

– Dobro, tvor! – Bradonja uzbuđeno obližne usne.

– Budući da rado pucate, po-

kušajte sa mnom! Ili vas obojica – doda Travers pogledavši one koji su čuvali Juista.

Pustili su starca, ali nisu žurili odgovoriti na izazov.

– Neću vam pružiti bolju priliku – nastavi Travers podrugljivo i sada pogleda McCartreya. – Ja sam skitnica o kojem ste maločas razgovarali. Pa, zar vam prilika nije dovoljno dobra, trojica protiv jednoga? – Kako se ni jedan od njih nije ni pokušao pomaknuti, reče djevojci: – Ošamarite vi sada njega. Možda će to biti dovoljan razlog da potegne revolvere.

– Ne prilazi mu, Pita! – viknu Juist.

Travers se odmakne od vrata.

– Ako vi, momci, nemat ovdje više nikakva posla, bit će bolje da uzjašete svoju kljusad i nestanete.

McCartrey krene prvi, ali ga Travers zaustavi kretnjom ruke.

– Ah, još sam se nečega sjetio. Možda će vas to zanimati. Otkupio sam dio ovoga ranča.

Neugodna vijest oboji crvenilom McCartreyjeve obraze, ali ipak ostane miran.

Travers mu prezrivo okrenu leđa, ali onda se hitro osvrne. Dvojica kauboja upravo su izvlačila oružje.

Travers zapuca a da kolt nije ni izvukao iz korica.

Jedan momak krikne i uhvati se za lakat. Drugi hitro vrati oružje u korice, pa podigne ruke.

– Raznijeli ste mu ruku! – viknu McCartrey.

– Zar bi bilo bolje da sam mu raznio glavu?

Možda ćemo odsad bolje razumjeti. Odlazite i povedite ga sa sobom! I upamtite: ustrijelit ćemo svakoga s ranča Star Cross kojeg zateknemo na našim pašnjacima. To vrijedi i za navodne zakupce!

Kad su izišli, Lupita dršćućim glasom reče:

– Namjerno ste ih navukli na to da upere oružje na vas...

– Dobro zapažanje – pohvali je Travers. – Bila im je potrebna lekcija. Na žalost, McCartrey se nije ni na čemu naučio. – Pogleda Juista. – Što je bilo s onih šest goveda?

– Prokleta laž! – prasne starac. – U posljednja dva mjeseca nisam dotakao nijedno njihovo govedo.

Travers se namršti.

– Napokon ste valjda shvatili da postaje gusto. Gadovi nisu namjeravali samo dotjerati svoja goveda na vaše pašnjake, nego i vas otjerati s ranča.

– McCartrey nas je i prije zlostavljao – reče stari, a djevojka pocrveni.

– Otišli su – javi Reider s vrata.

Iznenadeno Juist se okrene i oklizne se pri tom na oružje ranjenog kauboja, koje je ostalo na podu.

– Smirite se – reče Travers, pa predstavi Reidera: – Ovo je naš novi radnik. Ostali će momci stići sutra. Tvrdi momci. Našao sam ih u Willcoxu.

– Platit ćete ih iz vlastitog džepa – pritisnu starac.

– Naravno. Spavat će u staji. Vaša kći može preuzeti kuhanje...

– Zar si ne dozvoljavate previše? – prekine ga djevojka.

– Dobro, ako odbijate...

– Mogli ste me najprije pitati.

– Gospodice Juist, mademoiselle – Travers smrtno ozbiljno skine pohabani šešir s glave – hoćete li ovom ranču ukazati čas i preuzeti u svoju nadležnost lonce i tave?

Lupita bijesno izjuri iz kuće. Juist i Travers se suučesnički nasmiješe jedan drugome, no odmah zatim starac se naroguši jer mu je Travers rekao što očekuje od njega: da sljedećeg dana ode po namirnice u Wildflowers.

IX

Kad se starac ujutro odvezao, Travers osedla konje za sebe i Lupitu, kako bi mu djevojka pokazala ranč.

Tog je jutra vidio da taj »divlji korov«, kako ju je prvotno bio nazvao, ima nekoliko lica. Pročitala je sve knjige koje je njezin otac, nekad učitelj, imao na plicama. S druge strane, jednolični život na ranču joj je dosadio. Naprosto je gutala svaku riječ o gradovima i krajevima kroz koje je Travers prošao i o kojima joj je pričao. Traversa je iznenadila djevojčina primjedba da on zacijelo ima neki tajni motiv koji ga je zadržao ovdje

i zašto se bavi problemima drugih ljudi.

Kad ju je upitao što bi to trebalo biti, odgovorila je jasno i kratko:

– Mislim da se skrivate, čak sam u to sigurna.

Nasilu se nasmijao.

– Mislite li da je dobro što se miješam u rat rančera ako se moram skrivati?

– Ne bi bilo rata. Mi bismo bili odavde uklonjeni. Vi ste iz toga načinili rat, zato što vam je potreban...

– Ne zaključujete razumno – prekine je. – Netko tko ne želi ni po čemu biti zapažen ne bi započeo rat za pašnjake!

Ona se srdačno nasmije.

– To baš i jest način na koji ste se naumili sakriti.

X

Kad su se vratili kući, u koralu su se nalazila tri strana konja. Sellers i njegova dva druga ugodno su se izvalila na trijemu. Niži od te dvojice, ne računajući Wimpyja, skoči, a drugi zazvižda od ugodnog iznenađenja kad ugleda djevojku. Sva trojica su je drsko promatrala.

– Dodite ovamo – mrzovoljno će Travers. – Pokazat ću vam gdje ćete ostaviti stvari.

Sellers polagano ustane. Gleđao je Lupitu kao mačka vruću kašu.

– Čemu žurba? Zar nas nećeš predstaviti dami?

Travers ga s mukom pogleda.

– Gospodica Juist, kćerka mog ortaka... Wimpy Sellers.

Radit će za nas kao neka vrst predradnika u »ratnom vijeću«.

Sellers malko zaškilji, pa galantnom kretnjom skine šešir. Zatim ga vrati na glavu i pride djevojci.

Travers se razljuti kad opazi da ga ona gleda blagonaklono.

– Na vašu službu, madame!

– Hej, Sellers – zabrunđa Travers razdraženo – nisi ovdje zato da bi udvarao, nego da bi radio. Osedlajte konje! Imamo posla!

Sellers je bijesno pogleda. Htio je nešto odgovoriti, ali se predomislio kad je susreo Traversov ledeni pogled.

– Već dolazim – zamumlja Onda ponovno pogleda Lupitu – Možete dobiti od mene sve što želite, gospodice. Samo recite i Wimpy... to sam ja... će se pobrinuti da to odmah i dobijete.

Nasmiješila se.

– Mislit ću na to.

Sellers krene zaostalima.

– Reider! – vikne Travers dok je nevoljko promatrao lupеže koje je zaposlio da bi spasio ranč.

Mladić izide iz sjene brvnare nedaleko od koralu. Sellers i druga dva revolveraša podrugljivo se nasmiju kad ga ugledaše.

– Reider je naš teklič...

– Što? – Sellers se pravio iznenađenim. – Dobro da si nam to rekao. Prema revolveru koji nosi pomislio bih da je glavom John Eesley Hardin! – Prasnu u smijeh, a iza njega istim smi-

jehom nastave i njegovi drugovi.

Mladić pocrveni od bijesa, no prije nego je mogao išta poduzeti, Travers mu zapovijedi neka se pobrine za konje gospođice Juist. Reider se ukruti, pa ode.

— Ako djevojka — obrati se sada Travers Sellersu — nešto poželi, prenijet ćeš to dalje momku. Njegov je posao da joj bude pri ruci. Siguran sam da si shvatio! — naglasi.

Sellersu se to nije svidjelo, ali ne reče ništa. Kad je vidio da Travers gleda njegove drugove, objasni teškom se mukom svladavajući:

— Polovica kolača otpada na Ringbonea i Valentinea. U njih se možeš pozudati kao i u sebe samoga.

— Dobro — kimnu Travers.
— Sedlajte!

Putem im je Travers potanko objasnio što će raditi. Naposljetku Sellersovi drugovi zauzmu mjesto s kojeg su mogli dobro nadzirati cijelu okolinu i kolski put, a Travers i Sellers krenu natrag na ranč.

— Imamo posjet! — reče Sellers kad su došli nadomak zgradi.

Travers je već opazio osedlanog konja pred kućom. Reideru nigdje traga.

Kad su sjahali, ugledaju mladića onesviještenog na trijemu. Jednim se skokom Travers našao kraj njega, a onda otvori vrata kuće. U desnici mu se već našao revolver.

XI

Djevojka je stajala kraj stola, neprirodno ukočena. Prste je tako stinsula na rub stola da su joj pobijeljeli, lice joj je bilo sivo-blijedo, a oči su gorjele grozničavim sjajem.

Malo dalje stajao je gradski šerif, kojeg Travers bijaše sreo kad je onomad izišao iz pošte.

— Vraški ste daleko jahali, šerife, da biste mi oduzeli revolver — polako će Travers.

Čovjek ga pogleda, ali ništa ne odgovori. U njegovim očima nije se moglo ništa pročitati.

— Kad netko upadne u tuđu kuću i napstuje ženu, pogotovu ako je ta osoba muškarac, to može dovesti do kojekakvih nevolja — nastavi opasno mirno Travers.

— Nisam došao ovamo da bih se s vama zakvačio — odgovori šerif. — Što je vama, ljudi? Najprije me onaj balavac vani pokušao udariti revolverom po glavi... na sreću, nije uspio... a onda se pojavljujete vi i ciljate mi u leđa!

Travers koraknu nazad.

— Može biti da smo malo nervozniji otkako su nas sinoć posjetili McCartrey i njegovi jastrebovi. Pa, mogli biste nam objasniti kakva nužda vas je nagnala čak ovamo.

Šerif ga pogleda od glave do pete.

— Za jednog lutalicu suviše si...

— Griješite, šerife. Polovica je ovog ranča moja.

Predstavnik zakona širom otvori oči.

– Nećete valjda reći da ste se priženili?

– Što on traži ovdje? – upita Travers Lupitu.

Djevojčine su ruke nervozno šetale po stolu. Vidjelo se da se jedva savladava.

– Došao je reći da je moj otac ustrijeljen.

Travers stisne usne.

– Mali dar sa Star Crossa?

– Oni s tim nemaju ni ma kakve veze. Onaj prokleti Fraskens...

– Poludivljak kojeg ste istjerali iz saluna?

– Točno, on! Kad se god napije, umisli da...

– Pete Juist ugrožava njegov život – dovrši Travers. – Zato je pucao na njega?

– Ne, nije. Fraskens se na ulici ispred dućana zakvačio s jednim došljakom, Beddersom. Fraskens u biti nikome ništa ne bi učinio, samo želi pokazati da je tvrd momak. No Bedders to nije znao. Ka dsu Fraskensovi meci zapljuštali lijevo i desno od njega, zahvatila ga je panika, pa je izvukao iz rukava deringer i ispraznio obje cijevi. Juist je upravo u tom času izlazio iz dućana, s rukama punih zavešljaja. Svi su meci završili u njemu.

Na Traversovom licu nije moglo razaznati da li je progutao šerifovu priču. Promatrao je sugovornika a da mu na licu nije trznuo nijedan mišić.

– Čini mi se da nisam čuo kako se prezivate, šerife.

– Hoffsteader.

– I bilo je baš tako kao što kažete? Bedders je tako temeljito pucao pokraj Fraskensa da je sve metke pokupio Juist?

Hoffseader kimne.

– Mislim da je bio mrtav prije nego što je pao na tlo. – S mukom proguta slinu. – Netko je morao doći ovamo i saopćiti to gospodici Lupiti.

– Jeste li obojicu zatvorili?

– Razumljivo! Pa što vi o meni mislite?

Travers je radije prešutio svoje mišljenje. Umjesto toga reče:

– Poći će s vama u grad.

Ugurao je revolver u džep i kratko kimnuo Sellersu, koji je bio na trijemu i on se odmakne da bi im oslobodio prolaz. Reider, koji se u međuvremenu bio malo oporavio, sjedio je naslonjen na ogradu.

– Pripazi na ranč! – naredi Travers Sellersu.

XII

Neko su vrijeme šuteći, a onda se šerif počeo raspitivati o onom što se prošle noći dogodilo. Travers mu isriča.

– I zato ste odmah dovukli one momke? Ako se ne varam, jedan od njih se preziva Sellers?

– Da. Što je s njim?

– Pa, on je od onih tipova s kojima se nije baš poželjno družiti.

– Što to znači?

– Gdje se god Sellers pojavi, vrlo brzo počinju krađe stoke. Unajmili ste pomoćnike koji će

vam uskoro sve susjede navući na vrat. Sellers je došao baš onamo kamo je želio.

Bila je to loša vijest i Travers odluči da će prvom prilikom otjerati Sellersa.

— McCartrey je htio Juista okriviti da mu je ubio goveda — obavijesti Travers Hoffseadera.

On namjerava na našu zemlju dovesti zakupce i na naše pašnjake dotjerati sva goveda koja ima.

— Odakle vi to tako točno znate — protisnu šerif. — Sumnja i zbilja dvije su različite stvari.

Šerif se počese po neobrijanom licu.

— Ne trošite riječi uludo — reče Travers. — Tko se god pojavi na našim pašnjacima bit će protjeran. Isto tako, bit će svašta ako Star Cross pogna goveda na naš ranč. Ako se baš želite igrati anđela čuvara, recite im to i upozorite ih da se ne šalimo!

Šerif se zamisli.

— Istina je, doduše, da je baš Star Cross u ne zavidnoj situaciji jer nema vode, ali ne mogu zamisliti da bi Ballard ili McCartrey ...

I ne morate — prekine ga Travers — ali kao gradski šerif morate oči držati otvorenima i ne smijete žmiriti pred onim što se događa izvan gradskih međa.

— Za Juistovu smrt ne možete okriviti Star Cross! — lanu šerif gotovo gnjevno. — Osobno sam bio svjedokom događaja

ali ništa nisam mogao poduzeti.

Travers sliježe ramenima. Treba pričekati i vidjeti kako će se događaji razvijati, pomisli.

Šerifa je već počelo ljutiti što Travers nikako da ode za svojim poslom, nego i dalje jaše uz njega.

— Pa, imate li još kakvih želja? — upita naposljetku.

— Želio bih razgovarati s onom dvojicom.

— Hoffsteader ga bijesno ošinu pogledom.

— Kakve su to gluposti? Čemu sve to? Zar sumnjajte u moju riječ?

— Ja vas ne poznajem. Ne biste bili prvi podmićeni šerif kojeg sam u životu upoznao.

Činilo se da će šerif puknuti od bijesa, ali onda stisne zube.

Sunce je već zašlo, pa je u šerifovom uredu bilo tamno. Hoffsteader pripali svjetiljku na pisaćem stolu, pa se uspravi i ogleda. Istoga časa sočno prekune. Skoči prema klinu na zidu na kojem je visio svežanj ključeva, skine ih i potrči prema hodniku u kojem su bile ćelije.

Travers pojuri za njim. Zama-
lo su se sudarili kad je šerif zastao pred jednom ćelijom da je otključa.

Na prični je ležao samo jedan čovjek, svezanih ruku i nogu. U usta mu je bio uguran rubac. Traversu nije izgledao netko tko je u gradu samo u prolazu,

a bio je posve siguran da to nije ni Fraskens.

Šutke je promatrao kako šerif odvezuje svog pomoćnika. Potrajalo je gotovo vječnost dok je čovjek mogao progovoriti. Kad je to naposljetku uradio, nije ga se moglo zaustaviti. Pričao je mnogo, ali nije rekao ništa bitno.

Kad je nakon večere posude odnio natrag u restoran, započeo je priču, zadovoljan je sjeo za pisaći stol da bi pročitao novine. Sljedeće čega se sjeća bilo je da se osvijestio tek kad je bio dobro svezan i začepljenih usta.

Šerif i Travers se značajno pogledaju. Onda se predstavnici zakona počnu svadati, pa Travers bijesno iziđe iz ureda.

Morao se pobrinuti za pokop. Dogovorio je što je trebalo, a onda iz javne staje dotjerao kola s ranča Crescent i natovarivši ih robom koju bijaše kupio stari Juist.

Ponoć je već davno prošla kad je zaustavio kola u dvorištu ranča. Ukočenih nogu skoči sa sjedala i pozove Sellersa. Iz kuće iziđe Lupita i reče da Sellersa nema.

– Prije dva sata došao je jedan od njegovih drugova, pa su nekamo odjahali.

Iz brvnare iziđe Reider.

– Jedan čovjek je ustrijeljen – reče mladić, promatrajući djevojku u spavaćici i zaogrnutu samo laganim ogrtačem.

Travers ga iznenađeno pogleda.

– Čuo sam kad je jedan od njih to pričao Sellersu – objasni mu Reider. – Ona dvojica koja si uposlio ubila su zakupca.

– Tko je ustrijeljen?

– Ne znam. Kad su mu zapovjedili da ode, budala je posegnuo za oružjem...

– Gdje je to bilo?

– Ne znam točno. Navodno nedje na jugu.

– Pomozi mi istovariti kola, a vi mu – obrati se potom djevojci – pokažite gdje ćemo te stvari spremiti.

Jedva su istovarili polovicu zaliha kad kroz noć odjeknu topot kopita.

Travers dohvati pušku koja je dotad stajala naslonjena uz kola, pa reče Reideru i djevojci:

– To ću ja srediti – onda dovikne došljaku: – Javi se!

– Ja sam, Sellers! – stigne odgovor.

Travers odloži pušku tek kad je Sellers zaustavio konja i sjahao.

– Dakle, kako je bilo? – upita.

– Tvoji zakupci su se pojavili. Jedan se latio oružja i momci su morali pucati. Kod drugog sam i ja bio prisutan. Poznavao me, pa se odmah povukao i otišao.

Što ste učinili s drugim?

– Jahao je konja sa žigom ranča Star Cross, pa smo ga čvrsto svezali i poslali kući. – Nacerio se. – Mislili smo da će ti to biti drago. Neka znaju da se ne šalimo!

– Nisam mislio da pošto-poto ustrijelite čovjeka ako je moguće drugačije rješenje.

– Nije bilo moguće. – Sellers je bio uvjeren u ono što tvrdi. Onda pokaže rukom na zalihe hrane i doda: – Za našu prehranu ne moraš brinuti. Oni sa Star Crossa su dobro opskrbili svoje ljude. Dovukli su im puna kola hrane i municije kao za čitavu vojsku.

– Možda će nam baš ta municija biti potrebna – promrmlja Travers, pa nastavi: – Ulogorite se ondje gdje ste ih zatekli. Reider će s vama.

– Taj balavac? – puhnu ljutito Sellers. – Kakve koristi od njega?

– Shvatit ćeš to kad dođe vrijeme!

U tom času Reider iziđe iz kuće. Djelovao je nezrelo ali i podmuklo. Travers je bio siguran da je čuo svaku riječ.

– Osedlaj svoga konja. Poći ćeš sa Sellersom.

– Njemu nije mjesto među nama. Da sam ga htio, rekao bih ti.

Aha, već sada ne želi nikakvog čuvara u blizini pomisli Travers pa se nasmije i reče:

– Na ovom će ranču biti onako kako ja kažem!

Sellers otvori usta da bi nešto rekao, ali se predomisli. Obliznu usne i samo promrmlja:

– Dobro, ti si šef.

– Hvala, baš si ljubazan – hladno će Travers i nastavi: – Nemoj misliti da možeš napustiti posao kad ti se više ne bu-

de svidao. Grobovi su puni ljudi kojima je život postao pretežak.

Sellers bijesno podbode konja i jurnu u noć, Reider ga je pratio u stopu.

Travers je nastavio posao tek kad je topot njihovih konja zamuknuo. Dovršivši, prije nego je krenuo u staju na spavanje, reče djevojci neka ga ujutro probudi u deset, pa će zajedno na pokop.

Produbila ga je točno u deset. Petnaest minuta poslije već je sjedio u kuhinji i zajutarkovao. Sjela je uz njega. Gledala ga je u oči otvoreno i s takvim povjerenjem da mu ovratnik košulje odjednom postao pretijesan. Iako nije bilo razloga za to, požuri da što prije pojede.

Krenuli su. Kad su već prešli dobar dio puta, Lupita odjednom upita:

– Niste oženjeni, zar ne?

– Zaboga, ne!

Bila je vrlo zadovoljna odgovorom.

– Mislite li da sam ružna? – upita iznenada.

Opresno je pogleda sa strane.

– Ako ste se ikada pogledali u vodu na pojilištu, znate odgovor kao i ja – promrmlja zbunjeno.

Razmišljala je o tome, no vratila se na taj isti razgovor tek nakon pola sata.

– Prije nego što je McCarrey počeo dolaziti na naš ranč otac je znao govoriti da sam li-

jepa. Vi u principu ne poklanjate nikakvu pažnju ženama?

Travers promrmlja nešto nerazgovjetno, pa brže pogna konja. Tvrdoglavo ga je slijedila.

– Zar se nikada ne osjećate usamljenim?

– Kako da ne. Ponekad.

– Iz vas je vraški teško izvući nekoliko riječi. Imate li nešto protiv svih žena ili samo protiv mene? Mislim, zbog moje meksikanske krvi?

Grom i pakao, pomisli Travers, ova zaista napada nemilosrdno! Najgluplje od svega bijaše to to mu je i te kako stalo do nje, mnogo više nego što bi to za njega bilo dobro. Odavno je posumnjao da je baš ona razlog zbog kojeg se tako žestoko zalagao za taj ranč. Čvrsto je odlučio da će spasiti Crescent tek pošto ju je McCartrey bio onako zdušno ošamario. Da li je lijepa? Pola svoje ljepote mogla bi pokloniti drugoj ženi i još bi ostalo dovoljno za nju!

Nasmiješi se.

– Djevojko, i te kako mi se sviđaš, ali ne mogu ti udvarati onako kako to zaslužuješ. Suviše sam zaokupljen onim što nas čeka u gradu.

Lupitino lice obasja zadovoljan osmijeh.

Bio je sretan kad su napokon stigli nadomak cilju. Razgovor ga je umorio više nego da je cijeli dan jurio za neposlušnim teletom.

Olakšanje je bilo kratka vjeka. Laka kola krenuše iz grada prema njima. Kad je prepoznao

osobu koja njima upravlja, Travers nasluti nevolju, a Lupita pogodi da će biti neprilika.

– Tko je to? – upita muklo.

Škripanje kočnice prilikom zaustavljanja kola odgodi odgovor na nekoliko sekundi. Travers zaustavi konja i skine šešir. Kad su se kola posve zaustavila, Kate Ballard vrlo suzdržano odgovori na pozdrav:

– Gospođica Juist... gospođica Ballard – predstavi ih Travers jednu drugoj, pa nastavi:

– Lijep, topao dan, zar ne?

– Gospodine Travers – prekine ga Kate Ballard – bit će bolje da ne idete u grad! – Djevojka ušuti. Nije mogla skinuti pogled s prekrasnoga Lupitinog lica. Onda doda: – Žao mi je zbog vašeg oca. Za vas je to bio strašan udarac.

Lupita ju je neprijateljski promatrala, no Kate se nije dala smesti.

– Da bismo spriječili sljedeći takav događaj, zamolit ću gospodina Travesa...

– Moramo krenuti, jer treba da stignemo na raspravu koja će se održati prije pokopa – prekine je Travers.

– Ne možete! – viknu Kate Ballard. – Zato sam i izjahala vama u susret da vas opomenem. Još jedna osoba je ubijena. Moj stric je bijesan. Misli da su tog čovjeka ubili ljudi koje ste vi doveli.

Djevojčin prestrašen pogled podsjeti Traversa da je ona kri-

va što se uopće upleo u taj sukob.

— Moj stric je zaista izvan sebe od bijesa. Ne samo zbog ubijenog zakupca. Rekao je šerifu i svim ostalima da ste vjerojatno vi krivi za smrt svog ortaka. Da ste zacijelo potplatili neznanca koji je dolutao u naš grad da ubije jadnog starog Petea!

Travers prokune, ali nije ni pomislio da bi im se ispričao. Onda reče:

— Vrlo dobro znate da nam je vaš stric namjeravao oteti vodu. Bit će dovoljno da to posvjedočite.

Oči joj ljutito bljesnu.

— Kako bih mogla! Ta, on je moj stric! Plaćao je moje školovanje i brinuo se za mene kao da mi je pravi otac.

Travers je podrugljivo pogleda, pa podbode konja i potjera ga prema gradu. Lupita se prezrivo nasmiješi i jurne za njim.

Sustigla ga je tek u gradu. Zaustavio se pred sudnicom.

— Ipak idete na raspravu? — upita ga.

Nije odgovorio. Lice mu bijaše ozbiljno, odlučno.

Taj je pravi, pomisli Lupita zadovoljno. Ne da se smesti ni od jedne Kate Ballard ili McCartreyja. Nikoga se ne boji, kroči vlastitim putem.

Travers prebaci vođice preko grede. Unutra, u sudnici, stalci su škripali. Prije nego što je uspio otvoriti vrata i ući, iz zgrade istrči šerif i uhvati ga za lakat.

— Pokop se može održati, Travers — reče. Preuzmite leš.

— Zar je rasprava već gotova? Što je porota zaključila?

— Rasprava je trajala samo desetak minuta. — Šerif neodlučno zasta, onda nastavi: — Porota je zaključila da je stari Pete izgubio život nesretnim slučajem. Zahtijevali su da se pozabavim vašim nedjelima.

— Mojim, što... — Travers se nasmije. — To bi se svidjelo mjesnim moćnicima. Da bih vam olakšao posao, odmah ću vam reći da se neću dati protjerati s ranča Crescent.

Šerif ga pogledom upozori na nekoga iza leđa. Kad se Travers okrenuo, ugleda McCartreyja, koji se nehajno smješкао i pušio cigaretu. Kraj njega je stajao čovjek kojeg Travers dotad nije vidio i promatrao ga drsko i neprijateljski. Obuhvatio je jednim pogledom cijeli Traversov lik, od pohabanog šešira do izlizanih čizama.

— Vjerujem da ćete me prepoznati kad me ponovno vidite? — otegnuto će Travers.

Čovjek se jače isprsi.

— Tako, vi ste taj lutalica koji puca na svakog kauboja sa Star Crossa ako jaše preko državnog pašnjaka? — Prezrivo se nasmije, pa pogleda Hoffstедера. — Nije li već krajnje vrijeme da ga zatvorite?

— Zar me želite učiti što mi je posao? — protisnu bijesno šerif.

Travers se upita nije li šerifa možda pogrešno ocijenio.

– Mislim da je vrijeme da se probudite – nastavi čovjek. – U jesen će biti izbori... ako se dobro sjećam.

– Nije potrebno, gospodine Ballard.

– Naravno, slijepa mazga ne vidi dalje od nosa – bijesno će rančer i glavom da znak McCartreyju da ga slijedi. Krene ali odmah zatim zastane i pogleda Traversa preko ramena. – Da bih dokazao dobru volju i želju za mirom, predao sam šerifu dvije tisuće dolara za gospođicu Juist. Može ih uzeti kad god želi.

Travers htjede nešto odgovoriti, ali se predomisli i krene prema djevojci da bi joj pomogao uzjahati.

– Samo čas, gospodine Travers! – vikne za njim Hoffsteader. – Ne mislite da bi ipak trebalo razmisliti o svemu prije nego što nešto poduzmete? Suša ih zaista ugrožava. Mogu izgubiti živce kad shvate da im ne preostaje ništa drugo.

– To isto vrijedi i za mene – odgovori Travers. – Otkupio sam polovicu ranča Crescent i moram braniti svoje interese.

– Ne mogu odobriti način na koji to radite...

– Nisam ni tražio vaš blagoslov.

– To je očito, ne želim vam reći što ja o tome mislim. Billard zapošljava dvadeset i dvojicu kauboja, te nekoliko revolveraša. Kad zagusti, vaši će momci vjerojatno potražiti manje opasno radno mjesto. Vratit

će se krađi goveda, koja je i unosnija i bezopasnija.

Travers se nasmije.

– Hvala na upozorenju, šerife. Mislim da ću to spriječiti.

* * *

Za lijesom su išle samo tri osobe: Juistova kći, Travers i šerif, koji je na Traversovu molbu pročitao nekoliko prigodnih riječi iz Biblije.

I Travers i djevojka su točno znali od koga u ovom gradu mogu očekivati pomoć u borbi protiv ljudi s ranča Star Cross. Uvjerili su se u to i kad su pošli kupiti municiju. Ni u jednom je dućanu Traversu nisu htjeli prodati iako su police bile pune.

Ljut se baci na kulaša, a djevojka je bojažljivo upitala:

– Kuda ćemo sada?

– Kući! – kratko je odgovorio.

Njoj to nije odgovaralo.

– Ja još nisam kupila ono što sam namjeravala.

– Nećemo kupovati u ovom ušljivom gradu. Ne žele naš novac. Star Cross se za to pobrinuo.

Lice joj se smračilo, ali se brzo razvedrilo, kad se dosjetila rješenju.

– Možemo to učiniti u Bense-nu!

Travers shvati. Htjela je potrošiti nešto od novostečenog bogatstva. Imao je za to razumijevanja, jer je dobro znao u kako je bijednim prilikama dotad živjela, ali sada nije bilo vremena za to.

– Možemo, ali ne sada. Mućni malo glavicom, Lupita – reče očinski. – Sada, kad Ballard pruža svoje šape da nas dohvati...

– Potrebne su mi hitno neke sitnice – odvrati oklijevajući.

– Deset tisuća te grize za prste, zar ne? – omaknu mu se razdražljivo. Kad je bijesno podigla glavu, on će pomirljivo: – No dobro, možda to možemo obaviti i u Willcoxu, koji je bliži. Možemo odjahati već ujutro.

– Zašto ne odmah?

– Dok mi dođemo, svi dućani će biti zatvoreni. Zar si to zaboravila, Pita? – Pokušao je ponovno svom glasu dati očinski ton.

– Dobro – naposljetku Lupita popusti – ali sutra ćemo sigurno poći!

XIII

Travers je razmišljao o neprijateljstvu koje bijaše opazio u Ballardovim i McCartreyjevim očima. S tim u vezi sjeti se da bi moralo postojati više prilaza ranču Crescent, pa se raspita u Lupite.

– Oh, da! Kad bi tatu i mene na putu zatekla noć, krenuli bismo kući prečacem. Staza je, istina, divlja, ali ne ide preko pašnjaka ranča Star Crossa. Usput bismo mogli pogledati i naša goveda.

Puteljak, koji je uskoro postao vrlo uzak, završavao je u isušenom koritu potoka koji je vodio u kanjon. Stijene kanjona postajale su sve strmije i Traversu

žmarci podoše niz leđa. Vjerojatno mu se nelagoda čitala na licu, je se Lupita nasmijala.

– Što je, gospodine? Izgleda da ti se ovdje ne sviđa. Možda nije ugodno, ali je vrlo sigurno.

Prokletstvo, pomisli Travers, valjda zna što radi. U njegovu skrivenome obrambenom mehanizmu u glavi već je zvonilo na uzbunu, a kad je ispred sebe ugledao strmu stijenu iza koje je kanjon činio veliku okuku, pomalo ga obuze panika.

– Zar ne bi bilo bolje da sjasemo i povedemo konje za uzde? – upita.

Lupita se nasmiješi.

– Smiri se! Nema potrebe za uznemirenošću. Odmah iza stijene kanjon se širi.

– Znaju li i konji da se ne moraju uzrujavati? – upita je razdražljivo. Bio je bijesan, jer mu se ponovno nasmijala u lice.

Smijeh joj zasta u grlu kad im iznad glave zafijuče tane.

Travers se nagonski baci s konja, ne zaboravivši pri tom izvući pušku iz navlake. Istovremeno djevojčin se konj propne i udari glavom o izbočinu stijene. Životinju obuzme panika. Stražnjim, nogama silovito zaptpta na mjestu, pa se ponovno propne. Lupita vrisne.

Travers se baci, dohvati djevojčinu ruku i povuče je s pobješnjelog konja pod trbuh svog kulaša. Sivac pojuri oslobođen tereta jahačice. Ponovno se oglasi puška iz zasjede i to-

pot odbjeglog konja gotovo istodobno zamre.

Travers i Lupita su, dršćući od straha, čučali pod kulašem. Traversova su usta bila presuha da bi mogao govoriti. Oblio ga je hladan znoj pri pomisli što bi se zbilo da se i njegov konj uspaničio. Isplatio se sav novac što ga bijaše dao za toga dobrog i dresiranog konja. Životinja je stajala na mjestu, obješenih uzdi, dok je Travers nastojao pomoći djevojci. Meci su fijukali oko njih, ali ih nisu mogli pogoditi jer su se nalazili u mrtvom kutu.

Iznenada puška ušuti. Možda je strijelac pomislio da je postigao što je htio. Djevojčin krik mu je vjerojatno bio dovoljan dokaz da je obavio ono što mu je dano u zadatak, a možda samo želi da povjeruje kako se povukao, otišao.

Travers nije imao ni najmanje volje da to ispituje. Nije bio čak ni sasvim siguran da li ih vreba samo jedan strijelac ili nekolicina. U takvim se slučajevima ne smije pouzdati u nesigurnost nade. Groblja su puna optimista.

Lupita se šćučurila uza stijenu, a Travers se stisnuo uz nju.

— Vratit ćemo se putem kojim smo došli — prošapće. — Kreni prva.

Uspravila se i pošla polako uza stijenu, pipajući oprezno rukom ispred sebe. Njezine je hrabrosti netragom nestalo.

— Natrag, Feller! — pozove Travers kulaša.

Začuvši poznati glas, konj načuli uši, no dobro bijaše naučio lekciju da se ne smije pomaknuti dokle mu god uzde vise.

Travers tiho opsuje. Kad se prije nekoliko minuta bi bacio sa sedla pošto mu metak bijaše prozujao tik uz glavu, nije imao vremena razmišljati da li je dobro što je to učinio. Sada je situacija bila sasvim drugačija. Morao se otvorenih očiju približiti konju i uhvatiti ga za uzde.

Da li su strijelci još tu?

Odjednom se sjeti puške, na koju je posve zaboravio. Bacio se sa sedla s vinčesterkom u rukama. Gdje je sada? Zacijelo ju je ispustio kad je dohvatio djevojku, no kamo je odletjela? Ako već nešto mora izgubiti, bolje da izgubi pušku nego djevojku ili glavu.

Travers blago pomiluje kulaša po leđima.

— Mirno, momče, samo mirno! — mrmljao je.

Konj se nije micao. Bilo je tako tijesno da se nisu mogli okrenuti na mjestu, nego samo krenuti naprijed ili nazad. Čovjek i konj morali su načiniti nekoliko koraka natraške da bi stigli do mjesta na kojem se kanjon malo širio. Travers se kupao u ledenom znoju dok se pomicao s konjem korak po korak. Još malo pa će izići iz mrtvog kuta. Ne, nema izbora. Mora krenuti bilo što bilo.

Išao je prignut uz konja, a onda se oprezno uspravi. I dalje je vladala tišina. Travers dohvati

uzde i potapša konja po vratu Kulaš zadovoljno zanjšti.

Naposljetku su stigli do mjesta gdje se konj mogao okrenuti. Tu ih je čekala Lupita. Pomogao joj je da uzjaše i iznenadio se kako je lagana. Onda uzjaše iza nje.

Nije bio posve načisto za čim više žali, za tim što su izgubili vrijeme ili za vinčesterkom. Ako su im ovdje, na ovom puteljku, bili postavili zasjedu, vjerojatno su postavili nekoga i na kolskom putu. Što će uraditi ako se moraju probijati pucajući? Do đavola, dosta mu je i ovoga u kanjonu.

Silno su se iznenadili što nisu naišli ni na kakvu prepreku, ali to ipak nije posve umirilo Traversa. Počeo je razmišljati zašto je tako. Ako je Ballard uklonio zasjedu iz kanjona, učinio je to samo zato što je proveo u djelo nešto što bijaše naumio! Obuzeše ga loše slutnje, pa krene prema mjestu odakle bi trebao vidjeti Sellersa i njegove drugove koji su nadzirali prilaz dolini. Od njih nigdje ni traga ni glasa.

Uskoro im vjetar donese nemilu obavijest. Nosnice im zadržaska miris paljevine.

Kakav dan, pomisli gorko Travers.

Djevojka se okrene prema njemu.

— Misliš li da su zapalili ranč?

Slijeganje ramenima i zabrinut izraz na licu bio je jedini odgovor koji je dobila.

Travers nije mogao znati da

li je ranč u plamenu jedino zlo koje ih je snašlo, ali je znao da moraju onamo, na konju opterećenom dvostrukim teretom i nenaoružani. Iznenada zastane, skoči na zemlju i dobaci uzde djevojci.

— Pričekaj ovdje! — šapnu.

U hodu pregleda revolver. Možda su se palikuće negdje pritajile i čekaju da se vrate. Vjerojatno se nadaju da će dogalopirati kad osjeti miris vatre, da vidi može li što spasiti. Da ugasi požar ako nije prekasno.

I te kako je imao želju da štošta ugasi, ponajprije život potpaljivača! Ipak nije bio glup da bi dva puta u kratko vrijeme upao u njihovu zamku.

Upravo je razmišljao koliko je daleko do ranča kad Lupita iz njega reče:

— Ranč je odmah iza visoravni... točnije, tamo je bio!

— Dobro. — Trudio se da ne pokaže kako je bijesan što ga ne sluša. — Vрати se konju i poslije ga dovedi.

Nije se s time suglasila. Prkosno podiže glavu.

— Ja nisam lutkica s vrpcom u kosi kojoj ne smije pasti vlas s glave. Imam podjednako pravo kao i ti da znam što se događa.

Naravno, imala je pravo. Sada nije imao vremena da se s njom svađa. Vjerojatno je bila navikla da se suočava s gorkom svakodnevicom. Život sa starim Juistom nije bio posut ružama.

— Pomislio sam da oni sa Star Crossa možda negdje vrebaju...

– Da nas milostivo ustrijele?
Travers se nasmiješi. Vjerojatno je pročitala sve Juistove knjige.

– To bi sličilo na McCartreya.

– I moji su računi s njime veliki, čak veći od tvojih.

– Vjerujem ti, no ako želiš sutra ići u kupovinu u Willcox, razmisli malo. Shvatit ćeš da nije sam. Dakle, budi razumna i prepusti ga meni.

Ne čekajući odgovor, okrenuo se i počeo uspinjati uz uzvisinu oko koje je put krivudao.

XIV

Vrh je bio obrašten cedrovinom. Kad se naposljetku uspeo, vidio je što je očekivao.

Ranč je bio potpuno spaljen, a ona vražja tvrdoglava djevojka jurila je prema njemu na njegovom konju iako je u dvorištu stajalo nekoliko muškaraca.

Ne gubeći vrijeme na to da je grdi, jurnu niz obronak.

U dvorištu su stajali njegovi ljudi. Ugleda još nešto: Sellersa kako se rve s djevojkom, koja se branila od njegovih nježnosti. Vjerojatno je Sellers podlegao iskušenju kad je vidio da je sama, da je dojahala na Traversovom konju a on nije u blizini. Ne gubeći ni časa, odmah se bacio na nju.

Sellersovi su drugovi čuli kad je Travers dotrčao i izvukao oružje. Sellers ispusti djevojku i okrene se, pa i on izvuče oružje. Reider, koji je stajao malo postrance, izvuče oružje iz korica

i uperi ga na Sellersove drugove. Odmah su spustili svoje revolvare.

– Što se to, do đavola, s tobom dogodilo? – upita tobože zabrinuto Sellers.

Travers umornom kretnjom otre znoj s lica i pogleda Lupitu.

– Je li te napastovao?

Zanijekala je glavom, ali izraz na njezinom licu govorio je suprotno.

– Hej, o čemu ti to? – protisnu Sellers.

– Bit će bolje da šutiš, kopile! Lovče na ženske suknje!

Sellersovo lice potamni. Ružno opsuje. Oči mu se opasno suze.

– Te riječi neću otpjeti ni od koga. Čuješ li, ni od koga!

U dvorištu zavlada prijeteca tišina. Sellersova ruka se prijeteci približi dršci revolvera. Travers nije ni trepnuo.

– Zašto ne povučesh? Zar tvoju poput tebe u žilama teče blato umjesto krvi?

Sellersovo se lice razvuče uružnu grimasu. Na sivobijeloj koži oči su mu grozničavo svjetlucale.

– Uzjaši svoje kljuše i nestani! – zapovijedi Travers.

Okrenuo se, a prestrašena se djevojka uhvatila za grlo. No nitko se i ne pomakne. Travers kratko pogleda ostale.

– To vrijedi i za vas!

Niži od dvojice Sellersovih drugova već se uhvatio za jabuku sedla, u namjeri da odmah uzjaše, ali je viši bio hrabriji, ili pohlepniji.

– Što je s novcem koji još treba da dobijemo?

Sellers je očajnički želio spasiti obraz, ako je ikako moguće, pa zakorači naprijed. Traversov ga pogled pogodi kao munja.

– Ako još nisi shvatio, ponovit ću: ovdje si završio. Zauvijek! I to ne samo ti, nego sva trojica.

– Upustio si se u velik rizik. Hobey ima pravo. Moraš nam platiti!

Travers ljutito stisnu usnice.

– Od mene si dobio koliko je trebalo. Ako ne odeš s ranča, može ti se desiti da zauvijek ovdje ostaneš!

Sellersovo lice potamni od bijesa. Odjednom skoči na Traversa, ispustivši čudan krik.

Travers se spretno izmakne, propusti Sellersa pored sebe, a onda se hitro okrene i šakom ga udari u šiju.

Sellers izgubi ravnotežu i padne na zemlju, licem prema tlu. To mu nije bilo dosta, pa skoči i ponovno jurne na protivnika.

Travers nije htio izmaknuti, pa udarci zapljušte. Sellers je bio suviše bijesan da bi u borbi upotrijebio i mozak. Mlatio je netočno, ne mareći što se suviše otkrivao protivniku. Ubrzo je pljuvao krv iz rasječenih usana, a onda padne na koljena:

– Odustani ili se bori! – dovikne mu Travers.

Sellers se s mukom uspravi. Travers mu nije pružio priliku da se oporavi, nego ga zasu novom serijom udaraca. Kad nije više mogao ustati, Travers ga

dohvati za ovratnik i povede prema konju.

– Penji se na svoje kljuse!

Sellers je jedva uzjahao. Obje ma rukama se držao za jabuku sedla da ne bi pao. Travers odlučno da glavom znak jednom od njegovih drugova neka povede konja.

Kad su izjahali iz dvorišta, Reider zamišljeno gurnu šešir na potiljak i odahnu.

– On ti to nikada neće zaboraviti. Bilo kad uletjet ćeš u njegovu stupicu.

Travers pogleda Lupitu. Stajala je kao pokisla kokoš, baš kao da su joj s rančem izgorjele sve nade. Ipak očev novac vjerojatno nije izgorio. Zacijelo ga je negdje sakrila, ili ga je cijelo vrijeme nosila sa sobom.

Tek sada Travers pogleda okolo. Nije bilo teško pogoditi što se dogodilo. Ballardovi plaćenici pritajili su se na jednom od prilaznih putova ranču. Kad su zgrade planule, Sellers i ostali napustili su svoja mjesta da vide što se događa i da li se štogod može spasiti. Napadači su vjerojatno mislili da je palež najprikladniji način da odma-me čuvare od puta i da goveda potjeraju prema vodi. Tjeranje stoke ostavilo bi tragove koji Traversu ne bi izmakli. Ballard je smatrao da će ih spaljivanje zgrada na ranču znatno više pogoditi i da će oslabiti njihov otpor. Tu se grdno prevario. Travers je više nego ikad bio odlučan da ustraje.

Pobjegao je iz Ehrenberga i

time je njegov bijeg završio. Mahnu mladiću, koji je još stajao po strani, pa reče:

— Ti si jedini u kojeg se mogu pouzdati.

Reiderove oči nakratko bljesnu. Mladić mu je postajao sve simpatičniji. Priznao je sam sebi da ga nije dobro procijenio.

— Moram na poduže putovanje. Kako sam Lupiti obećao da ću u kupovinu, moram održati obećanje. — Čvrsto pogleda mladića u oči. — Povjeravam ti je. Bit će najbolje da se poštanskom kočijom odvezete do Bensona. Tako će najviše uživati u svemu. Krenite odmah!

— Ballardovi su ljudi otjerali sve konje.

— Najprije moraš za nju uhvatiti konja. Svoga imaš. — Položi ruku na mladićevo rame. — Čuvaj se, momče!

* * *

Kad se smračilo, Travers načini vatru da se zagrije. Jeo je hladnu usoljenu govedinu, koju je putem nabavio. Spavao je nekoliko sati, pa krenuo dalje, jer nije smio gubiti vrijeme. Morao je u Willcox da uposli druge momke koji će se za njega boriti. Imao je tek toliko vremena koliko je goničima sa Star Crossa potrebno da okupe stado od dvije ili tri tisuće goveda i dotjeraju ga na Crescent.

Najprije se htio raspitati o Phineasu Teeu. Sellers bijaše u dva navrata rekao da on, Travers, ima više u glavi od toga

Phineas Teea. Nije znao tko je taj čovjek, ali možda bi se isplatilo da ga pronađe.

Svitalo je kad je ujahao u grad. Saluni će još neko vrijeme biti zatvoreni. Kako bi mu bilo dugočasno stajati i čekati da se otvore, odluči sam potražiti lava na spavanju. Poći će u šerifov ured i raspitati se o Teeu, iako je potjernica za njim vjerojatno stigla i u ovaj grad.

Na pisaćem stolu u šerifovom uredu gorjela je svjetiljka uvučenog stijenja. Travers polagano pokuca. Ništa se ne pomakne. Pokuca ponovo. Malo zatim pojavi se čovjek u donjem rublju, raščupan, navlačeći hlače.

— Vrata su bila otvorena. I mrtve biste probudili tom lupom.

Kad je Travers ušao, čovjek nervozno pogladi rukom kosu, pa razdražljivo upita:

— Tko je sada ustrijeljen?

— Vi ste šerif?

— Zar mislite da bih inače čučao u ovoj rupi? Do đavola, što hoćete?

— Pokušavam pronaći Phineasa Teea.

Šerif ga oštro pogleda.

— To hoće i neki drugi. Što je učinio ovog puta?

— Ništa, koliko ja znam. Samo želim saznati gdje bih ga mogao naći.

— Dobro, samo ne zaboravite da je vješanje u nadležnosti zakona. — Šerif se zamišljeno počeo po glavi. — Zar vas nisam već negdje vidio?

Travers pomisli na potjernicu.

— Vjerojatno jeste. Kao rančer povremeno ovdje kupujem...

— Rančer, ha? — prekine ga šerif i posegnu za cigaretom. Kroz oblak dima pažljivo je promatrao Traversa. — Ako mu se ne želite dočepati skalpa, zašto se kao rančer zanimate za njega?

— Došao sam da bih se raspitao, a ne da budem ispitivan — ljutito odgovori Travers.

— Ne zaudarate kao ovčar.

Travers se glasno nasmija.

— Znate, ja se svaki dan kupam. Dakle, mogu li od vas saznati gdje ću pronaći Teea, ili moram poći na drugo mjesto?

Šerif ga je i dalje pažljivo promatrao.

— Čuo sam da je u posljednje vrijeme logorovao u Cherry-cowsu, s ovu stranu Paradijesea.

— Nemarno se naslonivši na pišaći stol šerif doda: — Nešto ću vam reći, čovječe. Ne zaboravite da je ovo zemlja govedara. Ako dotjerate u nju ovce, bit će pakla.

XV

Ovce! Zato ga je šerif tako sumnjičavo promatrao! Phineas Tee uzgaja ovce!

Ostavio je kulaša u javnoj konjušnici i ušao u jedini restoran koji je bio otvoren.

— Odrezak s pečenim krompirom — naruči — i šalicu kave.

Ovčar! Ti momci su koji put vraški opasni i tvrdi. Ako je suditi prema Sellersovom divlje-

nju premla Phineasu Teeu, ovaj mora da je osobita soja. Ima li oko sebe i jake ovčare, to bolje. Štošta će se riješiti bolje nego što je mislio.

Travers se baci na jelo kao vuk. Kad je pojeo, položi novac na stol i ustane. Pogled mu još jednom odluta do dvojice gostiju, jedinih uz njega. Bljedolikog debeljka zanimalo je samo jelo pred njim, a onaj koji je sjedio uz vrata bio je zadubljen u novine. Čovjek je izgledao tako divlje i opasno da se čak i Travers osjećao nelagodno. Prašnjava košulja i masni kaput od teleće kože odlično su se uklopili u predodžbu koju bijaše već prije o njemu stvorio.

Kad je Travers htio stisnuti kvaku da bi otvorio vrata taj drugi čovjek mu se obrati.

— Znaš li možda gdje bih mogao naći posao? — upita.

Travers zastane.

— Kakav posao?

— Čovjek poput mene ne može birati. — Usne mu se razvuku u nekakav osmijeh, otkrivajući pri tom oštećene zube.

Travers kratko razmisli, a onda odluči.

— Imaš li konja?

— Vani je.

— Dobro. Za deset minuta bude pred lokalom.

Dok je išao po kulaša u javnu konjušnicu, Travers je razmišljao o neznancu. Očito bijaše da je tvrdi orah, ali to nije bio razlog zbog kojeg ga je uposlio. Nije progutao neznaničevu udiču kad je tražio posao kod čov-

jeka kojeg vidi prvi put u životu Pomislio je da bi to mogla biti još jedna stupica Star Crossa. Ako jest, bit će bolje da je momak u njegovoj blizini, pod nadzorom.

Kad se neznanaac pridružio Traversu koji ga je čekao pred restoranom, Travers ga upita.

– Kako da te zovem?

– Fek Shinnan je isto tako dobro ime kao i bilo koje drugo.

– Odakle si, Shinnan?

– Odsvakud, a ti?

– Ja sam vlasnik dijela ranča Crescent, na podnožju Cherycowsa. Gdje su ti stvari?

– Ah, putujem samo s laganom prtljagom.

Kad su izjahali iz grada, Travers nastavi razgovor.

– Za posao ćeš dobivati stotinu dolara mjesečno.

– Znači da imaš nekih problema – ravnodušno odgovori Shinnan.

Travers kimne, pa mu objasni.

– Bogami, u gadnom si sosu! Što ćeš poduzeti?

– Što ti predlažeš?

Shinnan kao da je razmišljao.

– Pokušaj s dinamitom.

– Hoćeš reći neka stado sa Star Crossa natjeram u stampe-do?

– Mogao bi i to pokušati, ali ja sam mislio da probiješ nasip, pa da voda iz tvog jezera oteče.

– To bi bio preoštar zahvat.

– Više bi pogodilo njih nego tebe.

Imao je donekle pravo. Ballardova se goveda ne bi utovila kad bi trčala oko isušenog jezera.

– Vodu bi poslije mogao opet uhvatiti sagradivši kakav nasip

– nastavi Shinnan.

– Imaš li još kakav prijedlog?

– Vрати im milo za drago: spali njihov ranč, pucaj u njihove ljude i kolibe iz svih oružja koje imaš. Nasamari ih u taktici. Posluži se gerilom. Oni su ranjiviji od tebe, čovječe!

– Zar da si nakopam na glavu zakon?

– Ah, gdje još ima zakona? Uostalom, nemaš veliki izbor ako želiš ostati u trci. S koliko revolvera možeš računati?

– Možda još samo s jednim, osim tebe.

– Onda si zaista u gužvi. – Shinnanovo se lice smrkne. – Što je s tvojim ortakom?

– To je djevojka.

Shinnan preokrene očima.

Čovječe, jedino što u takvim okolnostima možeš učiniti jest da isušiš jezero i započneš gerilskim ratom.

XVI

Traversu je bilo čudno što Shinnan nakon razgovora nije pokušao izvući od njega više novca, kao i to što ni jednom riječju nije spomenuo da želi odustati. Zanimalo ga je kako je došlo do toga da se uortačio s djevojkom. Kad mu je i to objasnio, Shinnan upita:

– Što se desilo s čovjekom koji ga je tobože zabunom ustrijelio?

– Šerif ga je pritvorio, ali momak je pobjegao iz zatvora.

– Dobru su ti kašu zakuhali.

– Shinnan se zamišljeno počeo po glavi. – Nisi mi još rekao kako se zoveš – reče zatim kao usput.

– Johnny Travers. – Pogledao je sa strane Shinnana, ali njegovo je lice ostalo bezizražajno.

Oko podneva zastanu da prirede objed. Ispekli su šunku i skuhali kavu. Sat poslije stigoše do granice ranča Crascent. Travers objasni momku neke oznake, a potom mu ispriča o Seller-su i njegovim drugovima koje je morao otjerati iako su smatrali da bi trebali od njega dobiti još novca.

Shinnan ga čudno pogleda, ali ništa ne reče.

Momka nije lako pročitati, pomisli Travers, koji se nikako nije mogao riješiti nelagodnosti otkako je Shinnan s njim. Činilo mu se da ga njegove oštre i pronicave oči neprekidno promatraju, ali nikako da mu uhvati pogled. Travers je često pogledavao prema njegovoj henrijevki, s kundakom obloženim gumom koji je virio iz navlake na sedlu. Ta puška, poznata po izvanrednoj preciznosti i brzini hica, nije bila uobičajena u ovom kraju gdje gaje goveda, jer joj je domet bio malen. Slo-

vila je više kao oružje strijelaca koji napadaju iz zasjede.

Hladnoća i proračunatost kojom je Shinnan zračio izazivali su u Traversa nervozu i nesigurnost. Što su se više približavali Cherrycow Rangeu, Shinnanova je znatiželja sve više rasla, ali ipak nije Traversa pitao što namjerava.

Kad su sjahali da bi odmorili konje, Traversu je momkova šutnja već pomalo smetala.

– Ako se pitaš što radimo ovdje, reći ću ti. Tražimo čovjeka po imenu Phineas Tee. Jesi li već čuo to ime?

Shinnan zaniječe glavom.

– Nikada. Čime se bavi?

– Vidjet ćeš ako ga nađemo – odgovori Travers i potjera konja.

U ovom kraju čovjek se lako mogao izgubiti. Paradies je potpuno propao grad, ako je istina ono što je o njemu čuo. Sagrađen je, navodno, od dasaka Galeyvillea, pošto su ondje zatvoreni rudnici i nakon što je šerif protjerao bandu Curlyja Billa.

– Jesi li ikada čuo za Paradies, grad u brdima – upita nakon nekog vremena Travers i veoma se iznenadio kad je Shinnan kimnuo.

– Je li ondje taj Tee?

– Vjerojatno nije. Ako i jest u blizini, onda je svakako izvan grada.

– Kako ćeš ga prepoznati? Po nekom znaku?

– Po ovcima!

– Ovce! Ti si potpuno poludio! Ne povlači vruga za rep, dovest će i društvo!

– Nemam izbora – razdraženo odgovori Travers. – Borit ću se za jezero i golim rukama ako je potrebno.

– Prijatelju, zašto se radije odmah ne ustrijeliš? To je isto kao kad ovce dotjeraš u zemlju goveda!

– Gledaj!

Travers pokazuje rukom ispred sebe, a Shinnan krene pogledom u tom smjeru.

Dolina ispod njih bila je puna ovaca. Iz daljine se činilo kao da je zemlja pokrivena sivkastim pokrivačem. Tu i tamo psi su njuškama gurali one životinje koje nisu htjele ući u kanjon što se isprijedio ispred njih.

Travers je pogledom tražio izlaz iz kanjona, pa nije opazio da ga Shinnan gleda. Onda ponovo pokaže rukom prema stadu, pa reče:

– Eno, ondje će izaći. Tamo ćemo ih pričekati.

Kanjon je izbijao na čistinu koja je sa tri strane bila obrubljena stjenovitim padinama žućkaste boje. Preko najbliže padine vodilo je u udolinu nekoliko usjeklina i Travers odlučio da se po jednoj spusti. Dva puta su morali zastati zbog iznenadnog odrona kamenja, ali se naposljetku približiše ovcima na nekoliko minuta jahanja.

Čovjek u masnom telećem kaputu napokon reče ono što ga je tištilo:

– Dakle, to s ovcima ... Ne znam, možda bi morao još razmisliti.

Travers stisnu oči i prodorno ga pogleda.

– Ako želiš odustati ... Zapi-ta ga to misleći da tako govori zato što je na platnom spisku Star Crossa?

– Nisam spomenuo da bih odustao – promrmlja Shinnan.

– Mislim na to da će se pašnjaci uništiti. Prokletstvo, ta valjda znaš što ovce ...

– Znam! One će požderati travu sve do korijena, ali kada trava nanovo naraste, goveda će pasti isto tako kao i prije. I pit će ondje gdje su ovce pile. Dakle, radije reci što te muči, Shinnan. Ako je u pitanju to da ti povisim plaću ...

Pogled mu odluta mimo Shinnana prema izlazu iz kanjona iz kojeg su upravo izjahala dvojica. Puške su držali preko sedla.

Travers podigne desnu ruku, kako bi pokazao da su mu namjere miroljubive. Na Shinnanovom licu pojaviše se odjenom dvije crvene mrlje, a oči mu zaplamsaju tako opasnim sjajem da je Travers bio iznenađen. U trenu shvati da mora postojati neki poseban razlog zbog kojeg mrzi ovčare kao kugu, pa mu ljutito promrmlja.

– Ne gledaj ih kao da su bijesni vukovi koji će te ugristi.

Jahači su se zaustavili na desetak metara ispred njih. Jedan od njih, Indijanac okruglog lica, na prsima je imao prekrivena dva redenika puna municije. Drugi je bio koščati mladić, za kojeg bi se zbog njegove ride

kose moglo pomisliti da je Irac. Prema plamenu u njegovim očima Travers zaključi da je divlji i nerazuman tip.

– Jeste li vas dvojica zalutali ili tražite nešto posebno? – upita ridi oštro.

– Mislim da smo upravo pronašli ono što tražimo – odgovori Travers i pogleda prema stadi koje se upravo pomaljalo iz kanjona. Onda pogleda rido-kosoga čvrsto u oči, pa doda: – Ako si ti Phineas Tee, imam za tebe prijedlog koji će te, vjerujem, zanimati.

– Vjerojatno je to tvoj izdajnički Trojanski konj – puhnu čovjek, razvukavši usne u podrugljiv osmijeh. Onda će oštro:

– Okrenite svoje konje i gubite se odavde! Ne vjerujem nijednom govedaru na ovom svijetu, čak ni onda ako su mu ruke i noge zavezane i leži preda mnom na tlu.

– Dobro, no ništa te ne košta da me saslušáš. Govedar o kojem je riječ je Ballard, vlasnik ranča Star Cross. Razumljivo da neću od tebe zahtijevati da njemu vjeruješ, nego da meni pomogneš da ga savladam. Voljan sam dobro platiti za tvoje usluge. Ti si Tee, zar ne?

Čovjek kimne. Na licu mu se ocrtavalo nepovjerenje, no vidjelo se da razmišlja o onome što je čuo. Naposljetku odgovori:

– Ne znam čime ćeš platiti, jer po tome kako izgledáš reklo bi se da nemaš ni za čistu košulju. Ali tako je to s većinom koji

imaju problema s tom bandom. Jesu li te stisnuli uza zid?

– Izrekao si pravu riječ za pravu stvar. Jesi li čuo za ranč Crescent?

Tee zaniječe glavom.

– U dolini vlada odvratna suša – počeo Travers objašnjavati. – Govedima s ranča Star Cross ne piše se dobro jer im je trava na pašnjacima spaljena od suše. Ballardovi su poslovi ugroženi. Ima tri tisuće goveda za koje hitno mora pronaći sočnu travu i pojilište.

Opisao je potom livade ranča Crescent kao idealne za tu svrhu, pa nastavio:

– Čak i prije nego što je bio spaljen, naš ranč nije vrijedio bog zna koliko, ali jezero je privatno vlasništvo. Pašnjaci oko jezera imaju samo onda vrijednost ako se preko njih može do vode. Zato bi taj moćnik htio prigrabiti naše jezero. To je razlog zbog kojeg želim tvoje ovce na svom pašnjaku i vodi, a tebe za svog ortaka. Mogu i sam preuzeti cijeli rizik i otkupiti od tebe onoliko ovaca koliko je potrebno da zaposjednemo okolnu zemlju.

Ovčar zamišljeno pogleda Traversa.

– Cijeli rizik? Da nisi možda zagrizao veći zalogaj nego što možeš progutati?

– Dokle god ja plaćam, o tome ne brini.

– Imaš li uopće pojma o uzgoju ovaca? – Ovčar je nepovjerljivo promatrao Traversa.

Travers sliježe ramenima, pa

odgovori da će nekako već izaći s njima na kraj.

— S božjom pomoću i malo sreće? — Tee se nasmije. — Gdje su ti ljudi? Nikada nećeš istjerati stado iz planine. Osim toga, potrebni su ti psi. Ovce ne možeš goniti jašući na konju.

— Negdje ću naći goniče — odgovori Travers, pa posegne rukom ispod košulje. — Kolikc tražiš?

— Zadrži svoje proklete novce! — promrmlja Tee. — Za ove sam ovce ja odgovoran. — Glas mu odjednom zadobije visok ton, kao da je Travers od njega zatražio nešto nemoralno. — Što misliš, da ću ih prodati nepouzdanom pametnjakoviću koji će uništiti polovicu prije nego što stigne u dolinu?

Travers se nije mogao pribitati od iznenađenja.

— Odustani! — dobaci mu prezrivo Shinnan. — S takvim ljudima nikad na zelenu granu!

Travers nevoljko zaniječe glavom. Phineas Tee je točno onakav čovjek kakav je njemu potreban. Razmišljao je kako bi ga pridobio za posao. Kod takvih impulzivnih priroda koji put je dovoljna jedna jedina, ali prava riječ...

Iznanada se ovčar nasmije.

— Nikakva prodaja ne dolazi u obzir, ali ... — Načas ušuti, a onda upita: — Je li McCartrey još predradnik na Star Crossu?

Travers kimnu. Napokon osjeti da se stvari kreću u nje-

govu korist. Ovčar je natmureno zurio pred sebe. Možda je razmišljao o nekim prijašnjim dugovima. Onda ponovo pogleda Traversa.

— Dobro, tvoj prijedlog o ortakluku mi odgovara. — Ovaj put se nasmija. — Baš bih volio vidjeti njihova lica kad saznaju da im je Phineas Tee susjed! Kada želiš da ovce stignu u dolinu?

— Što je moguće prije. Najbolje kreni odmah.

— Ovce se mogu goniti, nipošto tjerati. Možda ću putem i ja imati problema, ali stići ću tamo. Možeš se u to pouzdati!

Ispruži ruku i Travers je stisne.

— Ako Ballardovi napadnu prije nego što ja dođem kako ćeš se braniti? Koliko ljudi imaš?

— Samo smo trojica.

Teeov nemiran pogled preleti preko Shinnana.

— Neće biti dovoljno ako banda odluči napasti. Dat ću ti odmah nekoliko svojih momaka.

— Pastira! — Shinnan se prezrivo nasmije.

— Točno, pastira — odgovori Tee oštro — ali od posebne vrste! Indijanci plemena Yagui* na najboljim konjima i sa naj-suvremenijim vinčesterkama. Mimo njih neće nitko živ proći!

* Yaqni — Aztečko pleme meksičkih Indijanaca, poznato po izradi maski, koje nose na zatiljku (op. ur.)

Travers kimne.

— Dobro, pristajem.

O Indijancima je imao slično mišljenje kao i Shinnan, ali nije bilo izbora. Ako McCartrey napadne i začuje paljbu iz mnogih oružja, neće znati da su to Indijanci koji ne mogu pogoditi ni vrata na kući. Kad bi samo izdržali napad dok se ne pojavi taj uzgajivač ovaca! Tada bi imao pravo oružje kojim će se braniti.

Tee ispusti indijanski poklič i krene u susret Indijancu koji je jahao prema njemu. Reče mu nešto, na što ovaj okrene konja i pojaha oko stada. Ubrzo se vrati s dvojicom suplemenika.

— To su momci koji će krenuti s vama — reče Tee.

Bili su nalik jedan na drugoga kao tri zrna graška iz iste mahune: niski rastom, zbijeni, odjeveni u kožnate hlače i obućeni u sandale. I oni su preko grudi nosili ukrštene redenike. Tee je rekao istinu o njihovim puškama.

Travers se pozdravi s Teeom, kimnu Indijancima, pa krene.

— Dakle, vidjet ćemo se uskoro!

XVII

Po prirodi Travers bijaše takav da se s problemima odmah hvatao ukoštac. Tako će biti i ovaj put. Phineas Tee i njegove ovce mogu stići na ranč najranije sutra pod noć, a možda i poslije. Na Indijance se nije mogao stoposto pouzdati. Obrana nije njihova jaka strana, pogotovo ako se ne mogu kretati, ne-

go moraju biti na jednom mjestu. Njihova je specijalnost šuljanje i napad iz zasjede. Travers je o Yaguijima razmišljao kao i o ostalim Indijancima, ni po čemu ih nije razlikovao.

Traversov je zadatak bio da zadrži najezdu goveda dok ne stigne Tee s ovcama i ostatkom svojih ljudi i ne smjesti se između jezera i ranča Star Cross. Uostalom, ako zagusti, može izazvati stampedo goveda, a to bi njihovu najezdu odgodilo na nekoliko dana. Kako je to dobro znao i McCartrey, vjerojatno će kao prethodnicu poslati svoje revolveraše da osujeti svaki otpor s ranča Crescent.

Od ljudi koje ima uza se, Travers je osim sebe poznavao samo Reidera, pa nije znao koliko može očekivati od ostalih, a lako se može desiti da se Reider ne vrati na vrijeme. Ako Yaguiji ne pobjegnu i ako sudjeluju u borbi s pola snage i spretnosti, vjerojatno bi dobio dovoljno vremena da zadrži napadače dok ne stigne Tee s ovcama.

Toliko mnogo »ako«!

I Shinnan je razmišljao o istom problemu.

— Moraš zatvoriti velik prolaz, a samo nas je šestorica. Kako možeš znati da Indijanci neće pobjeći? Onaj prokleti ovčar mi se nimalo ne sviđa. Taj ima bubu u glavi, kažem ti!

Travers ga upitno pogleda.

— Zamisli sebe u njegovoj koži — nastavi Shinnan. — Mlad, lud, tašt, a protjeran sa svojim

ovcima u brdu. Misliš li da mu se tamo sviđa?

— Ne mislim, ali kad sam čuo da logoruje u brdima, ponadao sam se da će objeručke zgrabiti priliku da se odande iskobelja.

— Možda nisi temeljito razmišljao — promrmlja Shinnan.

— Zašto bi se, čovječe, zadovoljio s polovicom ako uz malo sreće može dobiti sve?

— Što to »sve«?

— Ta, čovječe! Tvoja goveda, naravno, tvoje jezero i tvoje pašnjake. Možeš li ga spriječiti da preuzme sve dok ti budeš ratovao sa Star Crossom?

Travers nije razmišljao o problemu s te strane, pa sada shvati da se to može i tako promatrati. Po Shinnanu, svijet je satkan od same zloće, a svi ljudi su podli i pokvareni. Travers je znao da je njegov adut mržnja između ovčara i govedara općenito, a pogotovo Teeova prema McCartreyju. Vjerovao je u riječ čovjeka kojem je do njegovih životinja stalo više nego do zelenih novčanica koje mu bijaše ponudio.

— Držat ćemo oči otvorene — reče. — Tee će vjerojatno htjeti izravnati neki stari račun.

Shinnan razvuče usne u prezrivu grimasu i pljune na tlo.

Traversu se sve više mutilo u glavi. Nije mogao trezveno razmišljati o problemima koji su pred njim. Borio se sa snom, u nekoliko mahova čak je i zadrijemao, no brzo bi podigao glavu kao da se ništa nije dogodilo.

Ubrzo se u daljini između sti-

jene ukaza plavetnilo. To se zrcalila voda u njegovom jezeru okruženom zelenim pašnjacima. Rumenilo zalazećeg sunca obli obližnje brežuljke.

Sjedećeg trenutka Travers se strese. Nešto mu je prohujalo kraj glave. Jedva je prasak prvog hica dopro do njegovog uha, a sljedeća kugla već pogodi jabuku sedla. Odbi se, a kulaš se propne. Travers baci uzde konju između ušiju i povuče ga prema dolje, istovremeno vadeći revolver iz korica. Tada zapuca u smjeru odakle je tane doletjelo.

U sumračnom predgorju sijevali su i pucali koltovi i puške kao na nacionalni praznik.

Konj bez jahača projuri kraj Traversa, a iz grma prema kojem je jurio iziđu dvojica jahača, glasno psujući. Trojica bandita započela su pucnjavu, a tek su poslije uvidjeli da su napali brojčano nadmoćnijeg neprijatelja. Indijanci su pratili Traversa i Shinnana na većem rastojanju, ali su dojurili čim su začuli pucnjavu.

Jedan od bjegunaca krikne, raširi ruke i sruši se iz sedla. Drugi pojuri kao da ga goni sam đavo.

Johnny Traveres krene za njim.

Na šljunkovitom tlu kulaš pod težinom jahača posrne i počne hramati. Bjegunac odjuri dalje, u zaštitu borika. Travers je morao usporiti, što mu nije bilo drago. Kad je izjahao iz šumarka, već je bila noć. Pred

njim nije bilo nikoga. Opsuje i zaustavi kulaša. Iza leđa začu tiho rzanje konja. Kad se okrenuo, ugleda jednog Yaquiја kako se oprezno šulja za njim. Indijanac stane uz njega, pa zajedno osluhnu.

Konj bjegunca već je daleko odmakao. Travers se htjede okrenuti, ali Indijanac ga zaustavi pokretom ruke.

— Samo konj. Nema jahača. Naći ćemo čovjeka.

Indijanac razvuče usta u nekakav osmijeh, tiho spuzne iz sedla na tlo, pa dobaci Traversu uzde.

I Travers je sjahao, pa dalje osluškivao. Indijanac se kretao bešumno. A možda se nije ni pomaknuo, nego osluškuje kao i on?

Odjednom zatoptaše čizme po zemlji, a odmah zatim kroz noć odjeknu indijanski ratni poklič. Iz grmlja dopre kletva, pa brzi koraci. Dvadesetak metara od mjesta gdje je Travers stajao iznenada se pojavi neki tamni lik i potrči prema konjima. U tami nije vidio da je netko kod životinja i vjerojatno je bio uvjeren da će se spasiti.

Travers napne revolver i po-
viče:

— Stani!

Čovjek je vjerojatno zaključio da je za njega najbolje da učini suprotno, pa zapuca. Meci su fijukali oko Traversa, pa on ispu-
sti uzde da pomahnitali ne ustrijeli konje. Zatim se malo prigne i zapuca. Čovjek se okrenu oko osi, padne, otkotrlja po tlu i ostane ležati.

Dok se Indijanac nije vratio, Travers okrene mrtvaca na leđa i ugleda izobličeno Sellersovo lice.

— Po svaku cijenu si htio ostatak plaće — promrmlja, pa reče Indijancu koji je prišao: — Njemu se više ne može pomoći, ali tvoj konj je pobjegao.

— Ja ću ga naći.

Yaqui ponovno nesta u tami. Jednom se oglasi kao kojot u noći. Uskoro mu odgovori slično lajanje.

Indijanac se brzo vratio, dovodeći i svog konja i kulaša. Ubrzo se sretoše sa Shinnanom i svojim suplemenikom.

— Dva za jednog i nije tako loše, ali previše za naše prilike — reče Shinnan gledajući Sellersa, pa doda: — Jedan Indijanac neće više jesti s nama.

Jedan od Yaquiја ga oštro pogleda.

— Do đavola — reče Shinnan — što sada s poginulima?

— Za Sellersa i njegovog druga pobrinut će se onaj preživjeli, a mi ćemo pokopati Indijanca.

* * *

Bila je već skoro noć kad su stigli do mjesta gdje je Sellers spremio zalihe hrane koje su bili uzeli zakupnicima.

Zar je to zaista samo prije tri noći? Čovjek jedva može povjerovati da se u tako kratko vrijeme toliko toga dogodilo. Sve je počelo kad je upoznao Kate Ballard, djevojku koju možda nikad više neće vidjeti. I to zbog njezine grižnje savjesti!

Srebrnkast mjesec obasjavao je brežuljke dok su, tresući se od hladnoće, jeli suhi obrok. Travers nije dozvolio da zapale vatru. Nije dopustio čak ni da puše.

— Ako je McCartreyjeva banda zaista već krenula, bilo bi vrlo glupo da privučemo njihovu pažnju. Neka misle da su gospodari situacije. Ako žele jezero, moraju proći ovuda. Neću da išta poljulja njihovu sigurnost.

Na svom putu morali su proći kraj ranča. Lupita i Reider se još nisu pojavili. Nimalo čudno, pomisli Travers. Lupita vjerojatno želi dobro iskoristiti priliku. Reiderova bi mu pomoć i te kako dobro došla da ojača liniju obrane. Bio je siguran da će napad sa Star Crossa uskoro početi.

— Hajdemo! — reče Travers kad su se najeli. — Zauzmite svoja mjesta. Tri hica su znak da su se pojavili. Neka nitko ne puca tek tako! Time bismo ugrozili izgleda za kakav-takav uspjeh. I ne pucajte da biste ubijali ako je ikako moguće. Želimo zakon na svojoj strani. Do skorog viđenja!

Polako su se odvukli prema položajima na uzvisini koje im je odredio. Kad začuje signal, pretvorit će se u krvoločne vukove, braneći svoj život. Zamisao koju im je Travers objasnio bila je vrlo jednostavna. Nedostatak vremena i krajolik nisu dozvoljavali Traversu da razvije svoju maštu i mogao se pouz-

dati samo u najjednostavniji i isprobani recept — stampedo. Moglo bi se dogoditi da McCartrey najprije na jezero pošalje svoje revolveraše da ga, ako je moguće, zauzmu već u prvom naletu. Kako je međutim McCartrey zacijelo uvjeren da su svi ljudi s Crescenta poslije paleža jednostavno pobjegli, vjerojatnije je da će odmah tjerati goveda.

U tihoj noći Traversove misli odlutaju Lupiti. Ta je djevojka živa vatra. Njenim žilama teče meksikanska krv, izmiješana s oplemenjena hladnoćom i hrabrošću nizozemskih predaka. Ako želi biti iskren, nije taj djelić zemlje pod suncem razlog zašto izlaže svoj život opasnosti. Ne, to je Lupita! Ona je prav razlog što pošto-poto želi pronaći Kohlerovog ubojicu.

Odjednom se ukoči. Do svijesti mu dopre spoznaja da već neko vrijeme kroz noć čuje tiho jedva čujno, ali zato nerekidno zujanje. Pogleda kosu brijega zapilji se nekoliko trenutaka kroz tamu. Zar se ondje, na prijevoju, ne nazire nekakvo čudno gibanje? Sitno komešanje kao na mravljoj stazi? Kao da preko uzvisine nešto teče.

Minute su prolazile. Kretanje je prestalo, a zujanje utihnulo.

Stado sa Star Crossa! Prošlo je prijevoj i nestalo u udolini ispod njega.

Napeto je očekivao da se opet uspne na sljedeću uzvisinu, kako bi ga jasnije vidio. Prošlo je još četvrt sata. Ovaj put je zvuk

bio glasniji, jasniji. Sada se jasno čulo klepetanje i potmulo udaranje papaka o tlo. Mravlja rijeka pretvorila se uskoro u rijeku rogatih životinja predvođena kaubojima sa Star Crossa. Prethodnica ovom stadu bila su trojica revolveraša.

Travers koji nije s tim računao, odluči da ih pusti na puškomet. Hici s kojima će ih izbaciti iz igre bit će istodobno znak ostalima da natjeraju stoku u stampedo. Sve se mora odigrati pred samim stadom ako žele goveda izazvati da reagiraju. Osim toga, goniči koji su iza stada ne smiju dobiti priliku da se probiju na čelo. Travers je znao da će uspjeti samo onda ako goveda odbace kauboje u stranu, ili ih pregaze. Prepad mora biti brz poput munje ako žele uspjeti.

Prilikom Sellersovog napada Travers nije imao prilike vidjeti da li je Shinnan aktivno sudjelovao u bitki, pa je i dalje sumnjao da je momak samo produžena ruka Star Crossa. Shinnan bijaše zauzeo mjesto lijevo od njega i sada Travers kratko pogleda ulijevo. Nigdje ga nije vidio. Do vraga, pomisli, ako me na neki način nasamari, skupo će to platiti.

Hladna zloba koju je opazio u momkovom ponašanju, ponovo ga ispuni nelagodom i još više nadraži napete živce.

Uši mu ispuni toptanje papaka. Prigušeno opsuje, pa pogleda prema stadu. Goveda su već bila tako blizu da je vidio bika

predvodnika. Svog kulaša bijaše ostavio iza uzvisine, pa nije morao brinuti o konju. Jače se priljubi na tlo, podigne pušku i prisloni je o rame.

Pomisao na Shinnana nagna ga da ne oklijeva.

* * *

Trojica revolveraša sa Star Crossa ponašali su se kao da se nalaze na ugodnoj šetnji. Jahali su tijesno jedan uz drugoga kao da pričaju šale ili raspravljaju o djevojkama. Vjerojatno je zaista bilo zabavno ono o čemu su pričali, jer Travers je vidio kako im zubi blješte u mraku.

Pustio ih je još bliže, a onda zapuca. Hitro repetira, pa zapuca još dva puta. Dosljedan sebi i svojim zapovijedima, nije pucao u ljude nego u konje.

Srednji konj padne i odbaci jahača. Padne i desni konj, ali jahač nije na vrijeme izvukao nogu iz stremena, pa ga životinja poklopi.

Traversov treći metak promaši. Čovjek brzo okrenu konja, polegne mu uz vrat i pogna ga svom snagom. Nije daleko odmakao. Metak strijelca sa strane pogodi konja i on padne kao pokošen.

Sljedećeg su trenutka svi već skočili i počeli mahati kabanicama kako bi stado potjerali u drugom smjeru.

Životinje načas zastanu, a onda se okrenu na mjestu i pojure, prestrašene galamom i pucnjavom, rušeći sve što im se našlo na putu. Traversovi ljudi pu-

cali su za njima kao mahniti.

Onda Travers pozove ljude natrag. Kad bi bilo po njegovom, tjerao bi goveda sve do Ballardovih kućnih vrata, ali znao je da su konji suviše iscrpljeni.

— Kad bi treća ptičica za svaku slomljenu košćicu dala makar dolar, ostavila bi za sobom bogatstvo — podrugljivo reče Shinnan.

Travers ga odbojno pogleda.

— Pokrenite se i pronadite čovjeka kojega sam zbacio s konja.

Umorniji nego ijedan od njih. Travers nakon dvadeset minuta reče da prekidaju potragu. Sakupivši se oko konja i tek tada opaze da jedan od njih nedostaje.

Shinnan!

Upravo kad ga je Travers htio dozvati, negdje u mraku prasne puška.

Travers se prestraši. Tek se sada sjetio čovjeka koji je ostao ležati priklješten vlastitim konjem. Odšulja se malo dalje, kako bi vidio što se zbiva. Krenu prema čovjeku na zemlji, a Indijanci za njim. Dogodilo se ono čega se pribojavao. Pored uginulog konja stajao je Fek Shinnan, s henrijevkom u rukama. Čekao ih je hladnokrvno, kao da se ništa nije dogodilo. Priklješteni čovjek ležao je nepomično na tlu.

— Zar nisam bio jasan? — reče Travers oštro. — Izričito sam naredio da se ne ubija ako se to ikako može izbjeći.

Shinnan mu se podrugljivo nasmije u lice.

— Zar sam trebao dozvoliti da mi taj kopilan raspori trbuh? — Baci nož pred Traversove noge. — Htio sam mu osloboditi nogu, a on je izvukao nož iz pojasa!

Travers se sagne i gurne dva prsta između košulje i opasača hlača mrtvaca ne bi li pronašao korice od noža, ali ih ne nađe.

— Vrlo je neoprezan čovjek koji bi za pojasom nosio goli nož. Crijeva su, naime vrlo blizu.

Shinnan ga je lukavo gledao, ali ne poniknu pogledom. Samim time prebacio je odluku i odgovornost na Traversova leđa. Travers se osjeća bijedno što se mora savladati i pognuti glavu umjesto da Shinnanu zavrne šiju, ali pravi trenutak za to još nije došao. Osim toga, momak je upravo držao u rukama napunjenu pušku. Zato se primiri i okrene prema Indijancima.

— Samo bi budala dozvolila da je dva puta uhvate na istom mjestu — reče. — Prije nego pošalju novo stado, htjet će nas sravnati sa zemljom. Uzmite sve zalihe hrane i malo dalje potražite dobro mjesto. Neka jedan od vas ostane na straži. Ja ću biti na jezeru i pričekati svoju partnericu i njezinog pratioca. Čim ugledate ljude sa Star Crossa, dajte mi znak dimom.

— Što ćemo onda? — upita jedan Indijanac.

– Dajte im ono što im pripada. – Travers pogleda Shinnana. – I pobrinite se da se ovaj ovdje dobro zagrije. Ne ispuštajte ga iz očiju dok se ne vratim.

XVIII

Travers se sakrio u grm nedaleko ranča da napokon malo odspava.

Probudio se osvježen prije nego što je svanulo i odmah odjahao na brežuljak s kojeg se pružao lijep pogled na dolinu i dio puta gdje su, prema njegovoj procjeni, morali ostati Indijanci.

Ni traga dimnom signalu!

Malo zažmiri, jer se sunce ljeskalo na vodi, pa pogleda na drugu stranu. Zgarištu kuće približavala su se dva jahača. Kad su ga ugledali, počnu mahati.

Travers podbode kulaša i malo zatim ujaše u dvorište.

Lupita mu se nasmiješila kad su se sastali.

– Kako ti se sviđa?

Okretala se pred njim tako da je suknja letjela oko vitkog tijela. Travers nije obraćao pažnju na natmureno Reiderovo lice sve dok mladić nije izvukao iz džepa papir i upitao:

– Jesi li ovo već vidio?

Travers nije ni pokušao odmotati taj papir. Vrlo dobro je znao što je na njemu. Lice mu nije odavalo nikakve osjećaje kad je upitao:

– Da čujem!

– Zaboravit ću da sam te ikad vidio. Vrijedi li to dvije tisuće?

– Želiš ubrati nagradu? Mladić zaniječe glavom.

– Saznao sam još nešto. Ovim krajevima švrlja lovac na glave. Ime mu je Fek Shinnan.

– Točno! – kliknu Travers i grleno se nasmija. – Upravo on je najnoviji namještenik Crescenta.

Lupita i Reider su bili zatečeni.

– Tako je to – nastavi Travers. – Čim sam ga vidio, znao sam da smjera nešto podmuklo. Mislio sam da je špijun s ranča Star Cross. No ne brinite. Sredit ću ga.

Reider nije bio uvjeren da će to biti tako jednostavno. Djevojka se nije previše uzbuđivala. Vjerojatno je imala neograničeno povjerenje u Traversa. Reider postavi sljedeće pitanje:

– Što će biti s rančem ako ispadne obratno?

Travers podigne obrve.

– Ah, razumijem! Prema našem dogovoru ti si već zaradio svojih pet stotina dolara. Sellsa više nema. Novac možeš dobiti kad zaželiš.

Reider malo pocrveni, no ipak reče:

– Bolje da izmirimo naše račune. Tebi je ionako svejedno, a ja ću se bolje osjećati.

Travers kimne. Posegnu rukom za pas i izvadi svežanj novčanica, pa odbroji pet stotina na mladićevu ispruženu ruku.

– Je li sve u redu? – upita i protiv volje srdito.

– Uposlio si me da služim ovdje svojim revolverom. Deset

dolara na tjedan nije za taj posao nikakva plaća.

– U međuvremenu sam povisio na stotinu dolara na mjesec – odgovori Travers.

Reider kimne, pa polako upita:

– Što se dogodilo Sellersu?

– Otpustio sam ga, njega i njegove drugove. Htio mi se osvetiti, pa mi je postavio zasjedu, ali to ga je stajalo glave.

Reideru je trebalo malo vremena da o tome razmisli.

– Da malo pripazim na Shinana? – upita naposljetku.

– Imam dvojicu Yaguija koji su to preuzeli.

Mladić se namršti, ali Travers ga nije namjeravao razuvjeravati. Okrene se prema djevojci. Očekivao je da će se Lupita vratiti iz Bensonu s mazgom natovarenim kovčezima punim kojekakvih gluposti. A kad tamo, kupila je samo jednu putnu torbu, lijepu haljinu i šešir. Vrlo skromno za vlasnicu deset tisuća dolara. Ponovno ga je iznenadila, jer je pokazala mnogo više mudrosti i razuma nego što je to od nje očekivao.

– U međuvremenu smo dobili novog ortaka... – počne je obavještavati, ali ušuti kad je vidio s kakvim bijesom ga je pogledala. Umjesto da se glasno pobuni, kao što je očekivao, ona prkosno podigne glavu i pogleda ga s visine.

– Ako postoji još jedan ortak, onda je on tvoj partner, a ne moj. Nije me briga što ćeš učiniti sa svojom polovicom jezeru....

– Dobro – prekinuo ju je razdraženo. – Nitko ti ne pokušava ništa preoteti. Možeš uzeti i drugu polovicu ako ti je stalo. Meni je važno samo to da ne izgubimo jezerce a to bi se dogodilo ako nam netko ne pomogne.

I dalje ga je ljutito gledala.

– Mislim da si dosad dobro brinuo o tome da zadržimo ranč.

– Imao sam sreće. Budi razumna, Pita! Nitko u ovoj zemlji se ne može nositi sa Star Crossom.

– Sam možda ne može, ali ima dovoljno malih rančera koji...

– ... Ne žele spržiti prste ako im ne gori pod nogama – završio je rečenicu umjesto nje. – To znaš i sama. U svakom slučaju, kad se pojavi Phineas Tee...

Njezine oči se raširiše.

– Što si rekao? Tko?

– Phineas Tee – ponovi što je mirnije mogao.

– Grom i pakao! – kriknu mladić i ljutito baci šešir na tlo.

– Sad mi je zaista puna kapa! Nosi se do đavola! To znači da si baš takav kakvim sam te smatrao.

Nekoliko časaka se činilo da će Reider povući oružje. Travers se osjećao nelagodno. Kad se samo sjeti kakve sve majstorije taj mladić izvodi s revolverom! Nije bio siguran da bi pobijedio u tom dvoboju. Napetost je malo popustila tek kada je Reider duboko udahnuo. Potom se sagne i podigne šešir koji je

maločas bacio na tlo. Zatim se okrene i teškim korakom krenu prema svom konju.

— Zar si ga baš tako morao poniziti? — upita Lupita tiho.

Djevojka vjerojatno nije opazila da je njemu pri duši isto kao i mladiću.

— Prema ugovoru s tvojim ocem, ja odlučujem što će se i kako raditi.

— I ti misliš da se možemo spasiti ako se udružimo s tim smrdljivim ovčarom? Cijela okolina, svi do i najmanjeg rančera, ustat će protiv nas.

Travers odmahnu glavom.

— Neće. Mali rančeri se ne upuštaju u rat koji ih se ne tiče, zato što nisu ugroženi, a ovce oko našeg jezera odsječenog od ostalih pašnjaka, za njih ne predstavljaju nikakvu opasnost. Pomoću Teeovih momaka potjerat ćemo revolveraše Star Crossa.

Lupita nije bila u to uvjerena, ali nije tražila dodatna objašnjenja.

Odjednom se s visoravni začuje Reiderov povik:

— Dim! Dim!

XIX

Djevojka je jahala s njima. U ruci je držala pušku. Bila je odjevena u onu lijepu haljinu koju je kupila u gradu. Travers ju je pokušao nagovoriti da se skloni i ostane po strani dok sve ne završi, ali u njenim očima već je tinjala žeravica. Sličila je meksikanskoj nevjesti koja svoga dragog prati u rat.

— Misliš da ja ne znam puca-
ti? — upita ga.

Da bi mogla jahati, morala je podići suknju. Pri tom je toliko pokazala noge da je Traversu odjednom ovratnik košulje postao pretijesan. Dok ju je krišom promatrao, pomisli: bože, ta je sazdana od istog materijala kao i Phineas Tee! Ili, još bolje, kao njegovi divlji Yaguiji.

Odmahnu glavom, kao da će je tako lakše istjerati iz misli, pa se napokon okrene prema jugozapadu.

Jedva vidljiv oblak dima i dalje je lebdio iznad stijena podalje od jezera. Kao što je i očekivao, nije opazio nikakav oblak prašine. To znači da ne tjeraju novo stado. Kauboji vjerojatno još skupljaju stoku koja se razbježala tko zna kud, a revolveraši sa Star Crossa krenuli su na put. Trebalo je slomiti neočekivani otpor na jezeru.

Kad su dojahali blizu Indijanaca, oblak dima već je davno nestao, no uskoro se iz daljine začula detonacija.

— To, su oni! — vikne Reider i podbode konja.

Privučen pucnjavom koja se čula iz daljine, nije upitao Traversa što on smjera, nego je jednostavno pojurio njegovim ljudima u pomoć. Postupio je točno kako je Travers želio. Sada nije bilo vremena ni za kakvu strategiju ili taktiku, samo je trebalo žuriti.

Malobrojni branitelji ranča Crescent stavili su svoja sedla na tlo da im posluže kao za-

klon. Oblak od baruta gotovo pri samom vrhu visoravni jasno je govorio koliko se McCartrey uspio približiti njegovim ljudima.

Djevojka mu je bila za petama. Mladić je nestao negdje među stijanjem. Travers sa žaljenjem ustanovi da je otpor njegovih ljudi slab.

— Stavit ćemo bandite u unakrsnu vatru — reče djevojci.

— To nam je jedina prilika. Bilo bi najbolje kad bi potražila njihove konje i otjerala ih što dalje. I time ćemo ih uzdrmati.

U ovoj zemlji dalekih prostranstava sva jahač postaje nervozan i nemiran kad izgubi konja, pogotovo ako je upleten u opasnu borbu. Traversova je namjera, zapravo bila da djevojka što više udalji od poprišta borbe.

Nije čekao da mu ona odgovori. Vrijeme je bilo suviše dragocjeno. Podbode kulaša i potjera ga među stijene, prema podnožju brežuljka. Tu skoči iz sedla prije nego je konj stao. Puška mu je već bila na ramenu. Pogledom potraži metu.

Prvim hicem promaši. Tane se rasprsne u stijenu. To mu je pomoglo da otkrije gdje su protivnici. Njegov drugi hitac pogođi jednog od napadača i on se sruši, raširenih ruku. Opazivši svjetlucanje puške trećeg napadača, zapuca u tom smjeru. Napadač skoči iz zaklona, a Travers ga počasti još jednim metkom. Čovjek padne.

Krhotine stijene za kojom se

skrivao pljuštale su na sve strane, pa Travers naumi otpuzati na drugu stranu. Napadač ga spriječi neprekidnom vatrom. Nije mu dopustio da se pomakne s mjesta sve dok je imao municije u magazinu.

Među stijenama u kojima je nestao Reider pucalo se žestoko, a potom se začuju krikovi. Mladić, nedvojbeno, puca punom parom.

Iznenada u podnožju brda Travers ugleda grm koji se kretao! Ne oklijevajući zapuca. Još jedan napadač ispadne iz okršaja. Za svaki slučaj Travers zapuca još jednom, a onda se prigne i potrči. Već je bilo vrijeme da promijeni mjesto.

Prevalivši desetak metara baci se iza gustog grma. Tu napuni pušku, pa se počne provlačiti kroz grmlje.

Nigdje nikoga! Vjerojatno su napadači zaključili kako je najbolje da se izvuku iz ovog pakla dok još mogu. S desne strane iznenada se začuje čudan povik. Travers oprezno podigne glavu, a preko lica mu preleti osmijeh.

Konji bez jahača koji su galopirali uzvitlali su oblak prašine. Lupita je pronašla konje revolveraša sa Star Crossa i otjerala ih kao što su se dogovorili.

Njihovi povici čuli su se sve do Traversovog skloništa. Jedan se tako razbjesnio da je postao neoprezan i ustao. Travers ga metkom kazni. Čovjek padne na leđa, s nogama uvis, a glava mu je ostala visiti preko stijene. Travers je ispraznio cijeli ma-

gazin svoje vinčesterke prema mjestu odakle su se čule psovke. Umjesto kletvi začulo se jaukanje, a onda zavlada tišina, opasna, prijeteca tišina.

Travers se još deset minuta znojio u svojem skrovištu, ali više nije našao metu na koju bi zapucao. Nije čuo ni izdajnički šum koji bi mu dao do znanja da se nešto događa, pa se upitao jesu li revolveraši možda odustali zbog teških gubitaka ili zato što su im konji rastjerali?

Pod grmom se okrene, skine šešir i stavi ga na puščanu cijev, pa je podigne iznad grma tek toliko da se vidi.

Ništa!

Klekne, pa je podigne još više. Ništa! Malo prička, a onda oprezno ustane i nervozno pogleda oko sebe. Ni sada se ništa ne dogodi, ali ga netko zazva. Hitro pogleda na drugu stranu.

Na vrhu brijega stajao je lovac na ucijenjene glave.

– Uхватili su djevojku!

* * *

Travers je jedva dočekaao da Shinnan sjaše.

Otevši Lupitu McCartrey je, iako pobijeden u izravnom sukobu, postao pobjednik i gospodar situacije.

Ako je hitno ne pronade i oslobodi, može zaboraviti ranč Crescent i sve što je u njega uložio.

Shinanova je ruka bila zamotana u krvavi ovoj.

– Kako su je se gadovi dočepali? – upita nestrpljivo, kao

da je Shinnan kriv za to. – Gdje su? Pješice nisu mogli...

– Upravo je tu zabrljala – prekine ga Shinnan. – Od silne žurbe nije potjerala ni polovicu njihovih konja. Vraški joj se žurilo da sudjeluje u pucnjavi... to je moje mišljenje. – U glasu mu se zamjećivalo da prezire Lupitu zbog brzopletosti i lakomislivosti. – Vidio sam je kad se uspinjala uz proplanak, ruku punih pušaka. Onda su je dvojica šćepala, a treći je doveo preostale konje. Tako su od svih McCartreyjevih boraca ostala samo trojica!

– Jesi li ti jedini preživjeli na našoj strani?

– Nisam. Živ je i jedan Indijanac. Upravo slaže kamenje preko leša svog suplemenika.

– A Reider?

– Vidio sam kako je pao iza jedne stijene, ali nisam vidio da je izišao.

Travers se tako ugrize za usnu da ga je zaboljelo.

– Izgleda da se batina okrenula...

– Ne mora biti tako – opet ga prekine Shinnan, pa oprezno doda: – Varaju se ako misle da nas imaju u džepu. Nekoliko konja se još skriva u žbunju. Ako ih uhvatimo i krenemo za njima...

– Dobro, počnimo sa hvatanjem. – Nisu samo konji stvarali Traversu probleme. – Zar nećeš zbog toga izgubiti suviše dragocjenog vremena koje ti je važno zbog onog zašto si zapravo došao?

Shinnan se nacerio od uha do uha, ali se nije uznemirio.

— Napokon si me otkrio? Vidio sam da neprekidno tim razbijaš glavu.

Ležerno prisloni pušku uz nogu i nehajno si protrlja obraz. Travers mu nije vjerovao. Znao je da je to samo igra.

— Hladan si kao planinski izvor — nastavi Shinnan, pokazujući pri tom žute zube. — Ja sam poslovan čovjek, Travers. Mislim da bismo mogli sklopiti jedan posao. Iskreno to mislim.

— Na koliko dugo?

Shinnan se nasmija.

— Zvuči kao da si već sakupio neka iskustva. — Odmahnu rukom. — Nemam skriveni adut. Pošto sam se pošteno namučio s onima sa Star Crossa, ne preostaje mi drugo nego da to i dovršim. Možeš se pouzdati u riječ Feka Shinnana. Poznat sam da držim riječ.

Promatrali su se pokušavajući ocijeniti što misli onaj drugi.

— Ti si prvi iskreni gad kojeg sam dosad upoznao — podrugljivo odgovori Travers. — Dobro, neka privremeno vlada primirje. Ako poslije svega ostavimo na nogama, razmislit ću o ovome što si mi predložio. Ako se pak u međuvremenu predomisliš, paži da pogodiš prvim hicem. Za drugog nećeš imati priliku.

* * *

Trebalo im je pola sata da uhvate četiri konja.

— Gadovi su djevojku najvjerojatnije odveli na ranč — reče

Travers — ali ne smijemo upasti u prazno. Navodno, ti si poznat po tome da odlično pratiš tragove. Pokaži sada svoje umijeće.

Travers je to mogao riješiti i drugačije, ali htio je Shinnana imati na oku, i to po mogućnosti ispred sebe.

Za razliku od njega Shinnan nije bio nervozan i nestrpljiv da što prije pođe. Travers je smatrao da bi McCartrey vrlo lako mogao postaviti zasjedu, ali nije se bojao.

Vrućina u kanjonu bila je neizdrživa, no za Traversa je gora od nje bila pomisao da bi McCartrey mogao dovesti pojačanje. Zato je u stopu slijedio lovca na nagrade, a Indijancu prepustio začelje.

Zastali bi samo kad se kanjon račvao, kako bi točno ispitali tragove. Naposljetku im se isplatilo. Kad je Shinnan odjahao malo dalje, Travers začu da ga zove. Pažljivim ispitivanjem tragova lovac na ucijenjene glave otkrio je da je samo jedan od njih odjahao dalje i da su ostali skrenuli ulijevo.

— Lijevo se ide na ranč — promrmlja Travers.

— Tada je jedan od njih odjahao prema stadu, da bi doveo ostale — reče Shinnan. — Možda McCartrey osobno.

Stigli su do šireg dijela kanjona. Tu je tlo bilo pjeskovito, zatim je kanjon zaokretao među strme stjenovite padine da bi završio na uskom prijevoju.

Lovac na ucijenjene glave za-

ustavi konja. Travers nestrpljivo pojuri kraj njega, dajući Indijancu znak glavom da ostane iza Shinnana.

Odjednom Traversovo sedlo potrese trzaj, a snažna eksplozija zagluši mu uši. Njegov kulaš izgubi ritam, ali ubrzo se smiri i jurne dalje. Traversa sustiže snažan topot kopita i Shinnan, s henrijevkom u ruci iz koje se još pušilo, pojaha uz njega. Razvuče usne u osmijeh, pokazujući žute zube.

— Gad više neće tražiti kuhara repete!

Travers pogleda jabuku na sedlu. Koža je bila oderana. Shinnanova ruka više nije bila zamotana. Vjerojatno je posrijedi bila samo ogrebotina.

Shinnan odobravajući kimne Traversu, ali time nije u njega zaradio nikakav poen. Nije mu spasio život zato što ga voli ili što mu je prijatelj. Pucao je na strijelca iz zasjede jednostavno zato što bi ovaj sljedećim metkom skinuo njega sa sedla. Osim toga dvije tisuće dolara dobit će samo za život Johnnija Traversa, a za mrtvoga ništa. Šerif u Ekrenebergu bio je spreman Traversa u svako doba izvesti pred sud, ali nagradu za njega neće isplatiti jer nije ni suđen ni osuđen. Travers je znao da će Shinnan pokušati ščepati ga kad za to dođe pogodan trenutak. Isto je tako vrlo dobro znao da se s njim ne može nagoditi, da neće otkupiti svoju slobodu. Ako mu isplati dvije tisuće dolara, Shinnanovi će apetiti tek tada narasti.

XX

Bilo je vrijeme večere kad su stigli nadomak ranču Star Cross. Glavna kuća i okolne zgrade nisu nimalo odgovarale veličini i moći ranča. Vlasniku vjerojatno nije bilo do ugleda. Pomoćne zgrade bile su izgrađene od čvrstih oblica, koje nisu bile obojene. Spavaonice kauboja pa čak i Ballardova kuća djelovale su zapušteno.

Pred verandom su stajala tri konja. Travers zabrinuto stisnu usne dok je razmišljao što ga očekuje. Bio bi lud kad bi se nadao da će proći bez ogrebotine. Do sljedećeg je zaklona dvije stotine metara čistine. Mogu gledati koliko hoću, pomisli, ali razdaljina se neće smanjiti.

— Spremite se — reče prigušeno.

Pregledali su oružje. Indijanac ispusti uzde rezervnog konja, kojeg je vodio za sobom.

Travers podbode svog kulaša.

— Krenimo!

Jedina im je nada bila da oni u kući još nisu spremni za njihov dolazak. Osim momaka koji su doveli djevojku u kući se vjerojatno nalaze Ballard i kuhar. Ballard je svom predradniku vrlo rado prepuštao sve poslove na ranču.

Travers je pušku držao u rukama, a konjem je upravljao samo koljenima. Jahao je ravno prema verandi.

Prešli su već pola puta kad se kroz prozor brvnare u kojoj se nalazila spavaonica kauboja pojavi cijev karabina i zariga

vartu i dim. Yaqui odleti iz sedla, odbačen nevidljivom silom kao da je izbačen iz katapulte. Ne dvoumeći Travers okrene konja prema brvnari, pa obasi-
pa vatrom iz puške prozor i vrata. Kad je ispraznio magazin, odbaci pušku i izvuče kolt.

Pred stubama što su vodile na trijem baci se s konja, hitro usrade u upade unutra. Istog se časa baci na pod i zapuca prema kutu odakle su dolazili svjetlucanje i zaglušujuća detonacija.

Nešto ga žestoko zapeče po desnom ramenu. Šešir mu odleti s glave.

— Pucaj dalje, budalo! — zakrešti nečiji izbezumljeni glas.
— Ne stoj tako kao da te...

Traversova kugla prekide čovjekovu tiradu. Začuo se jecaj, a zatim pad tijela. Travers se otkotrlja u stranu, no nijedan metak nije više ispaljen.

Oslušne. Čuo je kako neki čovjek teško diše i stenje. Kako su mu se oči već priviknule na tamu, opazi da uza suprotni zid stoji neki čovjek.

— Ja... dosta mi je... — Čovjek podigne ruke, pa otvori desnu šaku. Revolver padne na pod.

U brvnari se ništa više ne pomakne. Siva pregača kojom je čovjek bio opasan preko hlača govorila je Traversu da je to vjerojatno kuhar. Znači u brvnari su bila samo dvojica. Drugi je otmičar mrtav! Bio je to onaj skriveni strijelac u kanjonu.

Travers se uspravi i pode k vratima, pa pogleda van. Osim mrtvog Indijanca u dvorištu nije vidio ništa do dugih sjena večeri. Ipak, mu se učini da čuje glasove. Jedan od njih kao da se bunio.

Iznenadni oštri miris gorućeg drveta ubrza Traversov izlazak u dvorište. Plameni jezici dohvatili su stambenu kuću na dva mjesta. Prestrašena Kate Ballard i ljutita Lupita stajale su ispred trijema. Vjetar se poigravao gustim oblacima dima i tjerao ih prema konjima, koji su počeli prestrašeno rzati.

Travers potrči. Pobojavao se da će se konj otrgnuti i pobjeći, a to je posljednje što bi želio. Nije mogao preuzeti odgovornost za djevojke i čekati da McCartrey dođe i učini s njima što hoće. Bez konja bi zaista bili bespomoćni.

Lupita začu da netko dolazi, pa se hitro okrene. Kate učini isto. Pogleda ga ljutito.

— Vi ste naredili da nas zapale? — oštro ga upita.

Travers upravo htjede odgovoriti da nije, iako to u ovom času uopće nije važno, kad ugleda Shinnana kako izlazi na trijem. Povlačio se iz kuće natraške, kao da još nešto očekuje. Onda prisloni pušku na ogradu, pa ode do konja, skinu im oglavlja i odveže ih. Oslobodene životinje jurnuše preko dvorišta.

Travers bijaše tako zaprepasten da nije mogao izustiti ni riječi. Kad se napokon pokrenuo, bilo je prekasno. Da se nije

maknuo u stranu, posljednji bi ga konj pregazio.

— Zašto si to učinio, proklet bio! — progovori naposljetku.

Lovac na ucijenjene, koji je u međuvremenu ponovo dohvatio pušku, side s trijema. Divlje se nasmija Traversu u lice.

— Upravo se spremam pripremiti veliku dobrodošlicu onom prokletom McCartreyju!

Kate Ballard iznenada se baca na Traversa ne bi li mu izvu-
kla kolt iz džepa kaputa. Travers je uhvati za ruku i zagleda se u njeno izobličeno lice.

— Do đavola, čemu sve to?

— Razlog je onaj ludi Ballard — odgovori Shinnan umjesto djevojke. — Morao sam ustrijeliti staroga gada. Naprosto mi nije dopustio da biram. — Ugle-
davši izraz na Traversovom li-
cu, uzmakne korak-dva. — Na-
ravno tebi bi bilo milije da je on
ubio mene! Do đavola, Travers,
ne ponašaj se kao da ti u žila-
ma umjesto krvi teče blato.

— Izričito sam rekao da se
nećemo spustiti tako nisko da
budemo palikuće!

— Dabome, rekao si, ali ja se
neću boriti s premoćnim nepri-
jateljem, i to ruku svezanih na
leđima!

Iza njegovih leđa dio krova
uruši se pod vatrom. Plamen je
sablasno obasjavao dvorište.
Sve jača vrućina prisilila je lov-
ca na ucijenjene glave da se
približi Traversu.

Sa Shinnanom se nešto doga-
đalo. Čudno mu je crvenilo obli-

lo lice, a šake mu grševito sti-
snu puščanu cijev.

— Probudi se, čovječe! — reče
Traversu. — Nećeš dobiti ovaj
rat ako stojiš i promatraš što se
oko tebe događa. Ako želiš da
ovce zaposjednu tvoje pašnjake
i da te ovdje ne objese naglava-
čke, moraš bandu sa Star Cros-
sa odmamiti što dalje od svoga
ranča. Vatra je pravi način za
to!

Ballardova nećakinja povuče
Traversa za kaput.

— Nemojte dozvoliti da mi se
McCartrey približi — poviče
zdvojno.

Znači tako! Gad nije pokušao
samo u Lupite, nego i gazdine
nećakinje.

Kate Ballard nije više bila
ona stidljiva, zatvorena gospo-
đica s Istoka zabrinuta za tuđe
sudbine. Kako je samo postala
mala prestrašena djevojčica,
svjesna vlastitog jada!

— Misli ću na to gospođice —
obeća suosjećajno.

To joj nije bilo dovoljno. Svo-
jim malim šakama počne uda-
rati po njegovim prstima.

— Morate mi pomoći da
odem iz ove užasne zemlje!

— Umirite se! Poduzet ću sve
što bude u mojoj moći, ali ne
ovog časa. Odavde možemo oti-
ći tek kad nabavimo konje.

— A ja ti kažem — umiješa se
Shinnan - da će ga vatra dovući
natrag!

Travers ga ljutito pogleda.

— Nema sumnje u to da će ga
odmamiti ovamo, ali isto tako

ni u to da će nas naći upravo ondje gdje želi da budemo.

— I mi njega, baš kao na tanjuru!

— Ne bih bio baš tako siguran, Shinnan. On neće doći sam.

Lovac prezrivo pljune na tlo.

— Neće ni sanjati da ovdje vrebamo u zasjedi. Kažem ti, bit će kao u lovu na fazane u kavezu.

— Ti to tako voliš? — upita ga Travers s gnušanjem. — Dobro, i mene si imao kao fazana u kavezu u onom restoranu u Willcoxu. Zašto već onda nisi ništa pokušao? Što zapravo želiš?

Shinnan se nehajno nasloni na pušku.

— Što, počeo si shvaćati?

— Ja sam ti samo sredstvo da dođeš do glavnog zgoditka, zar ne? Da slučajno nisi vidio potjernicu s mojom slikom dok si gonio nekog drugoga, uopće ne bi znao da postojim. Nisi ovdje zbog mene. Ti tražiš McCartreyja.

— Nemoj biti preskroman i ti imaš mjesto u prvom redu. — Shinnan se nasmije. — Ozbiljno, Travers, prema McCartreyju ti si samo sitna riba. Za njega će mi platiti deset tisuća, a najvažnije je to što njega mogu donijeti i preko sedla, za razliku od tebe. Stvaraš mi više brige i posla nego što vrijedi tvoj skalp.

Travers se iznenadi.

McCartrey mora da je počinio veliki zločin kad je za njegovu glavu raspisana nagrada od deset tisuća! To znači da je osu-

đen na smrt! Deset tisuća bilo bi mnogo novca i za Crescent, a kamoli ne za Shinnana.

— Što ima McCartrey na duši?

— Prije šest godina napao je kočiju kompanije Wells Fargo kod Angels Campa i opljačkao veliku pošiljku novca za plaće radnika. Ostavio je za sobom četiri mrtvaca.

Shinnan j uživao. Bio je zadovoljan obavljenim poslom. Još je samo morao obrati vrhnje. Odjednom neočekivano podigne pušku na Traversa.

— Ipak si se preračunao, prijatelju. — Podrugljivo mu se nasmije u lice. — Napokon ćeš se riješiti svog opasača s oružjem. Samo oprezno! Mogao bi greškom zaraditi koji metak. Ti znaš da to ništa ne mijenja na stvari. Važno je da dišeš, prijatelju!

Travers je znao da bi bio najveća budala kad bi sada pokušao nešto. Ovaj je čovjek opasan i bez puške, koju ovog časa drži uperenu u njegov trbuh. Poslušaj.

Shinnan se pobjednički nasmije.

— Ti si od one vrste ljudi s kojima najradije ugovaram poslove. Vjerojatno te zanima gdje si se preračunao? Ja sam došao zbog McCartreyja, ali kad sam vidio potjernicu s tvojom slikom, nisam se toliko zainteresirao zbog dvije tisuće nagrade, nego zbog onih pedeset tisuća što si ih dobio na pokeru prije nego si pobjegao. Zato sada lije-

po odveži i pojas s novcen, koji nosiš ispod košulje. Jasno?

Travers posegnu rukom i ot-kopča pojas s džepovima.

— Ostalo je nešto od dobitka na kartama. oslobodi djevojke i dobrovoljno ću ti predati novac.

Shinnan se nasmije.

— Zaista si šaljivdžija! — Oči mu se opasno suziše, a glas zadobi prijeteći ton: — Baci pojas, ali oprezno! Odmah!

Travers na žalost nije imao izbora. Bio je bijesan.

Shinnan se zabavljao gledajući ga nemoćnog i jadnog. Jednom je rukom držao pušku uperenu na Traversa, a drugu je ispružio da dohvati pojas. Kad ga je imao u ruci, prebaci ga preko ramena.

— Da mi je netko rekao da ću sresti tebe i tako riješiti sve svoje probleme — reče — odgovorio bih mu da je lud. Nevjerojatno da te netko prije mene nije nanjušio!

Travers je šutke slušao uvrede.

— Možeš se malo odmoriti dok djevojke budu sa mnom. — Obrati se djevojkama: — Ostat ćete pred vratima dok ne pretražim brvnaru i kuhinju. — Onda ponovo pogleda Traversa, pa nastavi: — Obzirom da si zabrinut za djevojke, neka ti ne padne na um da se makneš s mjesta. Jedna od njih će platiti za sve.

Nogom odmakne još dalje Traversov opasač s koltom i tek se onda sagne da bi ga podigao. Tada pokretom glave zapovjedi

djevojkama da krenu za njim. Kate je oklijevala, no Lupita je odlučno povuče sa sobom.

Travers je smišljao što da poduzme dok Shinnan pretražuje brvnaru i kako da se osveti. Kako je samo mogao biti tako lakomislen i dozvoliti da ga bandit nadmudri kao balavca? Kako se nije odmah sjetio da nije u pitanju tričavih dvije tisuće dolara premije onome tko nje ga uhvati, nego pedeset tisuća za koje je gad znao da ih ima! Mrtav mu više vrijedi nego živ! Ne, nije mogao znati ni predvidjeti da će ga onemogućiti prije završne borbe s ljudima sa Star Crossa!

Shinnan je na neki način lud što se želi sam suprotstaviti McCartreyju i njegovim ljudima. To ga može koštati života. Ne samo njega, nego i obje djevojke. Upravo zbog djevojaka Travers nije smio ništa poduzimati. Bandit ga je pročitao. Riskirao bi život kad bi, iako ne-naoružan, samo teoretski imao izgleda da uspije. Ovako može samo čekati da Shinnan u nečemu pogriješi. Proklete ovce! Pojavit će se na ranču onda kad mu više ne budu koristile.

Napokon Shinnan iziđe iz kuće. Djevojke su išle pred njim. U šatorskom krilu vukao je za sobom hrpu kotiova i pušaka. Zaustavio se na sigurnoj udaljenosti od Traversa i počeo bacati oružje u vatru, jedno po jedno.

— Tako, sada je i to gotovo — reče zadovoljno kad je dovršio, pa se okrene Traversu. — Do-

voljno si se odmarao, pa sada uradi nešto korisno. Izvuci ona dva leša iz brvnare. Ne moraš razmišljati gdje ćeš ih pokopati. Neka ostanu u dvorištu.

– Dva mrtvaca? – kriknu Travers.

Shinnan prijeteci zamahne puškom.

– Nemoj da moram ponoviti što ti je činiti!

Travers uđe u brvnaru i oslušnu. Kuća je već toliko izgorjela da niski plamenovi nisu više davali dovoljno svjetla, pa kresnu žigicom i potraži pogledom kuhara, kojeg je ranjenog ostavio uza zid. Čovjek je ležao skvrčen pod stolom.

Preplave ga bijes i gađenje. Uhvati mrtvaca za noge i izvuce ga iz kuće, pa se vrati u kolibu. Podigne s poda slomljenu nogu stola na kojoj su se vidjeli tragovi krvi i stavi je na gornji krevet. Vjerojatno je tim bandit dotukao kuhara. Potraži potom drugog mrtvaca, pa i njega izvuce van.

Kad se vratio, Shinnan je bio ljut.

– To je, bogami, potrajalo! – Sumnjičavo je pogledao Traversa. Učini mu se da je njegova košulja malo našušurena, pa upita: – Što imaš pod košuljom?

– Ništa. Tu je prije stajao pojas s novcem – polako odgovori Travers.

– Da vidim!

Travers se ne pomakne. Shinnan naglo zaškruta zubima.

– Sprašit ću ti metak u trbuh ako ne prideš!

Srditom kretnjom Travers izvuce košulju iz hlača i pokaže goli trbuh. Lovac na ucijenjene glave podrugljivo se nasmije. Zatim se ogleda po dvorištu, da vidi da li mu je izmaklo nešto važno.

Travers se teškom mukom suzdržavao da ne skoči na njega. Vrlo dobro je znao da ga Shinnan ne ispušta iz vida i da ne smije načiniti pogrešan potez, kako ne bi završio kao oni jadnici u brvnari.

Shinnan okrenu glavu i podsmješljivo ga pogleda.

– Imam za tebe još jedan posao. Svjetiljka na prozoru dovest će ih još brže ovamo. – Kako je Travers i dalje mirno stajao, drekne: – Što si se tako glupo zabuljio u mene? Zar ne znaš što hoću, ili si gluplji nego što sam mislio? Otrči preko i zapali jednu od onih šupa. To je svjetiljka u prozoru o kojoj govorim. Želim imati dovoljno svjetla kad momci dođu.

– Zar se ne bojiš da će vidjeti bolje nego što želiš?

– Opet sam dokazao da sam pola milje ispred tebe – naruga mu se ubojica. – Već prvi hitac mora McCartreyja izbaciti iz igre ili ćemo biti zasuti s toliko olova da ćemo moći otvoriti dućan. Čim dohvatim njega i nekoliko njegovih, ostali će pobjeći glavom bez obzira. Da, da, na zemlju su došla teška vremena, Travers. Zbilja mi je žao.

Travers pomisli da se Shin-

nan može vrlo lako prevariti u računu.

Shinnan pogleda djevojke i njegovim se licem razlije grimasa koja je trebala biti osmijeh.

– Ne razbijaj glavu kako da okreneš batinu. Ove bi dvije gušćice mogle vrlo brzo prokleti čas kad su ugledale ovaj svijet.

Travers s gađenjem okrenu glavu. Mrzio je osjećaj bespomoćnosti. Ne bi bilo nimalo gore da su mu ruke svezane na leđima. Ništa se ne bi promijenilo. Zašto ga Shinnan još nije ustrijelio? Ako momci sa Star Crossa napadnu, neće mu dati oružje da sudjeluje u obrani. Neće se usuditi. Da ga možda ne namjerava odvesti u Ehrenberg pa naplatiti i one dvije tisuće dolara? Da, baš bi to mogao biti razlog. Shinnan ga neće izručiti šerifu nego ljudima koji su raspisali nagradu za njegovu glavu. Ako je tako, barem neće odgovarati na šerifova neugodna pitanja.

Sve to nema nikakve veze s položajem u kojem se sada nalazi. Mora pokušati okolnosti promijeniti u svoju korist. Jedina prilika koju će možda imati bit će trenutak kad McCartrey napadne. Poslije će biti teško bilo što uraditi. Taj prokleti Shinnan je stari lisac i neće pogriješiti na putu u Ehrenberg. U to se ne smije pouzdati.

U međuvremenu se smračilo. U staji Travers pripali žigicu. Pronađe dva poderana konjska

pokrivača. Jednog baci na hrpu sijena, pa zapali. Onda sakupi više sijena, pa preko njega prebaci drugi pokrivač. Tu hrpu odnese u kovačnicu i ondje zapali. Zgrade su bile udaljene jedna od druge oko trideset metara. Za dvadeset minuta vatra će se rasplamsati.

Potišten se vrati k Shinnanu.

– Imam za tebe još posla! – dočeka ga Shinnan. – Otrči do kuhinje i pogledaj ima li što za jelo. Naše su djevojke gladne, a i moj se želudac buni.

Travers se ponadao da bi mogao naći otrov za štakore, ali nije. Pronašao je malo hladnog pečenja i dvopek.

Kad je ugledao pečenje, Shinnanove oči pohlepno zasvjetlucaju. Uzeo je najveći dio za sebe, pa punim ustima rekao Traversu:

– Posluži naše ljepotice. Nisi našao rakiju? – doda. – Dobro, onda mi donesi vode.

Travers se još nikad u životu nije osjećao tako bijedno. Na rubu živaca sagne se spreman da skoči, ali ispod oboda šešira susretne nemilosrdni banditov pogled i cijev puške uperene u svoju glavu. Napad osta samo želja.

Ljutito se okrene, pa se udalji. Brzo potraži sve zalihe poginulog kuhara. Nigdje oružja. Tri noža na podu slomljenih oštrica pokazivala su da je Shinnan već sve temeljito pretražio. Napuni vedricu vodom, uzme šalicu, pa oboje donese Shinnanu. On zagrabi i napije se a da nije

skinuo pogled s Traversa. Potom ostatak vode razlije po zemlji, ali tako da je dio dospio i u vedricu. Onda se pokvarenjački nasmijuljio.

— E, baš mi je žao što još jednom moraš u kuhinu!

Slijep od bijesa Travers po treći put ode u kuhinju. Bio je otprilike na pola puta kad je shvatio da postoji dublji razlog za takvo Shinnanovo ponašanje. On ga naprosto želi razbje-sniti. Točna ili ne, ta pomisao mu pomogne da se smiri.

Kad je donio vodu, više nije bio ljut. Štoviše, oko usana mu je poigravao lagani podsmijeh.

Shinnan se opet javi, kao što je i očekivao.

— Još nisi gotov s poslom. Želim više svjetla. Pobrini se za to dok ja našim ljepoticama u brvnari pronađem dobro mjesto za spavanje.

— A poslije toga? — upita ljubazno.

— Odmah ćeš mi se javiti, jasno? Ne želiš valjda da im za početak odrežem uši?

* * *

Raspoloženje mu se popravilo, ali nije se mogao domisliti kako da se iz toga izvuče. Shinnan je suviše lukav da bi se dao zaskočiti. U dugoj praksi s kandidatima smrti i raznim zločincima naučio je sve trikove.

Ni djevojke mu nisu pružale nikakve nade. Ballardova je nećakinja buljila pred sebe kao ovca među vukovima. Lupita je pak lukavo pokušavala s ga-

dom zapodjenuti razgovor. Kad bi je Shinnan promatrao, prezrivo je gledala Traversa, a on joj to nije zamjerio. Ako se mogla spasiti, onda se to može samo preko Shinnana.

Travers se osjećao nekori-snim. Pogledom je pokušavao prodrijeti u tamu iza vatre u dvorištu. Nije se usudio bježati. Odgovornost za djevojke i opasnost za život bili su preveliki. Da bi ostao muškarac, muškarac se ne mora po svaku cijenu ponašati po ustaljenim pravilima. Znao je da zbog djevojaka može podnijeti svako poniženje.

Otvori vrata jedne kolibe i uđe, pa pripali žigicu. Ugleda odjeću razbacanu po krevetu, stolcima, stolu. To bi mogla biti McCartreyjeva soba, pomisli. S novom nadom pretraži svu odjeću, ali ne nađe ništa. Čak ni mali derringer.

Stolić i naslonjač za ljuljanje gurne do zida, nabaca na nj odjeću, izvuče stijenj iz petrolejke i polije petrolej po odjeći. Onda kresnu polako žigicu i baci je na hrpu.

Izide i ode do brvnare. Tu zastane. Shinnan ga zovne.

— Udi, nitko te neće ugristi.

U lelujavom svjetlu požara koje je dopiralo kroz prozor ugleda Kate kako čuči na jednom krevetu. Nasuprot njoj sjedila je Lupita.

Prođe kraj Shinnana da ga nije ni pogledao. Banditu se nije svidjelo što je Travers miran, pa ga ponovno pokuša izazvati.

– Dobro si naučio lekciju, momče. S metkom u bedru jahanje do Ehrenberga bilo bi pravi pakao. Hajde, legni na jedan krevet i miruj! Kao što znaš, kažiprst mi je vrlo nemiran...

– Zapazio sam – promrmlja Travers i pogleda prema njemu. – Znaš, čini mi se da je i ubojstvo Pitinog oca tvoje djelo.

– Uvijek pogodiš, ali prekasno! Eh, to je bilo jeftino. Onom putujućem jadniku jako se žurilo na Istok i trebalo mu je samo stotinu dolara. Fraskens je poslužio svrsi da to nije ni znao.

Kad se Travers htio uspeti na gornji krevet, Shinnan dreknu neka stane i uperi pušku u njega.

– Zar nisi čudno izbirljiv? Zašto ne legneš na donji krevet?

Travers sliježe ramenima.

– Nikad nisam volio spavati na donjem krevetu.

– Pričaj to nekom drugom! Djevojko – pogleda Lupitu – uspi se i pogledaj!

Bio je to kraj Traversovih nadanja. Na gornjem krevetu ležala je noga stola kojom Shinnan bijaše umlatio kuhara. Kako se Lupita trudila da zadobije banditovu naklonost...

S bolnim razočaranjem pogleda Lupitu, koja je hitro ustala i već stavila nogu na donji krevet da se uspne. Travers je napeto čekao rasplet.

– Što da tražim?

– Gad će pokušati neki trik...

– Ovdje ne vidim ništa što bi mu dobro došlo da izvede kakav trik.

Njezin odgovor bio je ravan pomilovanju osuđenika na smrt.

– Pipaj po krevetu! Tamo mora biti nešto: revolver, nož ili...

Djevojka ispruži ruku i pretraži cijeli krevet pa zaniječe glavom.

– Nema ničega.

– Pogledaj još jednom!

– Pogledaj sam ako meni ne vjeruješ! – reče uvrijeđeno. Kad je sišla s kreveta, opet prezrivo pogleda Traversa.

Shinnan ih je gledao kao zmija otrovnica, ali nije se usudio prići i sam pogledati. Oklijevao je. Prije nego što je stigao odlučiti, začu se topot kopita.

– Gore! – zapovjedi Traversu. – Kod najmanjeg pokreta dobit ćeš metak u trbuh! I one!

Shinnan se okrene, stane kraj vrata i zauzme položaj za pucaње. Travers nije poslušao što mu je naredeno. Ostao je stajati, a na njegovom su se licu smjenjivali podrugljivost i likovanje.

Shinnan neće pucati da ne bi prerano upozorio McCartreyja.

Ako predradnik izbjegne stupicu, lovac na ucijenjene nikad neće naplatiti nagradu za njegovu glavu. Bandit se sam uhvatio u zamku koju je namjestio predradniku sa Star Crosa.

Načas Travers pomisli da opomene McCartreyja, pa i po cijenu života, ali odustane. Kad

bi Shinnanu ipak pošlo za rukom da ga ustrijeli prije nego se dočepa noge stola i razbije mu glavu, McCartreyjevi ih momci ne bi poštedjeli.

Noga stola nije ni sjekira ni nož. Opasnost je prevelika. Što ako promaši?

Iznenada ga strese. Da mu Shinnan opet nije umakao pola milje, kako se onomad izrazio?

Dok ga je bandit slao amo-tamo mogao je lako doći u spavaonicu, pretražiti sve krevete i pronaći nogu. Mora da mu je zaista bilo veliko zadovoljstvo ponižavati ga pred djevojkama. Zar je toliko nemoćan?

Više nije znao što je pravo a što krivo. Zar ga je gad tako razbjesnio? Pa, dobro, pokušat će je pronaći tamo gdje ju je stavio.

Nije se usudio duže čekati. Kroz razbijene prozore vjetar je već donio u prostoriju prašinu. Iznenada se u dvorištu začuju psovke jahača.

Shinnan naciija napetog lica.

Travers podigne ruku iznad glave. Odmah je dodirnuo uži kraj noge. S dva duga skoka našao se pokraj Shinnana, s uzdignutom toljagom, točno kad je ovaj zapucao.

Bandit nagonski osjeti opasnost i okrene se prema Traversu, pa primi udarac u rame, a ne u glavu. Srušio se nauznak, a puška mu je izletjela iz ruku.

Lupita je hitro dohvati, pa skoči do prozora. Od snage zamaha Travers se jedva zaustavio.

Shinnan skoči na noge brzinom mačke, a u njegovoj ruci zasvijetli oštrica noža. Napadne Traversa. Ovaj se povuče korak, a iz podlaktice mu poteče krv.

Đavolski se cereći, bandit opet napadne. Travers se pokušao protiv noža braniti nogom stola.

Za to vrijeme spavaonicu su iz dvorišta zasipali olovom. Odgovarala je samo Lupita, pucajući iz Shinnanove puške. Travers začuje kako mu nešto veselo dovikuje, ali nije shvatio što.

Shinnan je bio spretan borac s nožem i Travers se morao stalno povlačiti. Nije znao što ga čeka iza leđa, ali nije se ni načas usudio okrenuti glavu da mu Shinnan ne bi zabio oštricu u prsa.

Naposljetku mu sine zašto ga Shinnan nije htio ubiti iz revolveira. Samo ranom od noža može dokazati da je on bio taj koji ga je ubio a ne neki kauboj, odnosno da je Travers taj koji je ubio i palio na ranču.

Bio je to Shinnanov posljednji trik!

Traversova noga udari u zid. Sada sam gotov, pomisli. Snažnom kretnjom podiže nogu stola, kako bi Shinnanu raznio lice, no u tom ga času oštrica noža zareže preko prsiju.

Krvavom se rukom htio odbiti od zida, ali padne na leđa. Iza njega nije bio zid, nego krevet! Sada je ležao poprijeko preko njega, a kako je iznad njega bio

drugi krevet, nije mogao nogu stola upotrijebiti kao toljagu!

Shinnan se ukoči s nožem u podignutoj ruci. Traversa njegov zajedljivi osmijeh pogodi kao bič posred lica.

Na dvorištu iznenada zavlađa tišina. Lupita se okrenu. U ruci je držala praznu pušku. Nije se usudila pomaknuti da ne bi ubrzala Traversov kraj.

— Ja sam bio taj koji sam tvom momku zapaprio kad sam vidio da smo praktički završili — lanu Shinnan od silnog uzbuđenja što će uskoro ubiti Traversa — a ona potjernica ne vrijedi ni pišljiva boba! Već prije tjedan dana šerif u Ehrenbergu uhapsio je i zatvorio pravog Kohlerovog ubojicu. Mladac nije htio da stric i dalje uludo rasipa dolare koje je jednog dana trebao naslijediti. — Divlje se nasmije. Travers je znao da je kraj. — Do videnja, slijepa budalo!

Travers podigne noge, pogodi Shinnana u bradu i odbije ga od sebe. Sljedećeg trenutka već je bio na njemu i udarao ga šakama iz sve snage.

Shinnan se jedva okrene, ali zapne za jednu ostrugu i padne na lice koliko je dug i širok.

Osta nepomično ležati, s jednom rukom ispod tijela, a drugom ispruženom.

— Morate me izvesti odavde! — histerično kriknu Kate Ballard. — Moram van!

Travers nije obraćao pažnju na nju, nego oprezno pride Shinnanu kao da je vreća puna baruta. Ispružena banditova ruka bila je prazna. Nigdje oružja. Sagnu se i zagleda u banditovo lice. Onda promrmlja i okrenu ga vrhom čizme.

Nož se tako duboko zabio u Shinnanova prsa da se držak jedva vidio. Ubojica je pao na vlastiti nož!

Lupita pritrči.

— Johnny, što ti je učinio?

— Manje on meni nego ja njemu. — Travers je zagrli zdravom rukom — Što se zapravo dogodilo? Zar si ih sve potjerao?

Nasmiješi mu se.

— Reider se vratio i sada vani stražari. Dohvatili smo ih u unakrsnu vatru, pa su pobjegli.

— Sretan dan kad sam ga našao i uposlio.

Kate je sjedila lica prekrivenog rukama.

— Već ujutro ćemo je posjesti u kočiju i poslati na Istok. Ovce nam također više nisu potrebne.

— Zar će se onaj ovčar s time suglasiti?

— Zašto ne bi? Polovica jezera ionako je premalena za njegove ovce. Pribavit ću mu malo veći pašnjak. Ona vladina zemlja na koju je Star Cross polagao pravo sada je slobodna. Veći dio nije dobar za goveda. — Pogleda djevojku, pa je s blagim osmijehom na licu upita: —

Zar ne bi bilo šteta dijeliti jezero?

Lupita se opet namršti.

– Zar ga moramo dijeliti?

Šire joj se nasmiješi.

– Razumljivo da ne moramo! Samo sam mislio kako bi bilo dobro da ne pripadne svakom od nas dvoje polovica, nego i tebi i meni cijelo...

KRAJ

REDAKCIJA
ROMANA I STRIPOVA
VJESNIKA

LASO

EVA

erotika

SUPERSTRIP

Tom i Jerry

SIRIUS

MAGAZIN

erotika

Svaki
tjedan

Svaki
14 dana

Svaki
14 dana

Svaki
14 dana

Svaki
14 dana

Svakog
13. u mjesecu

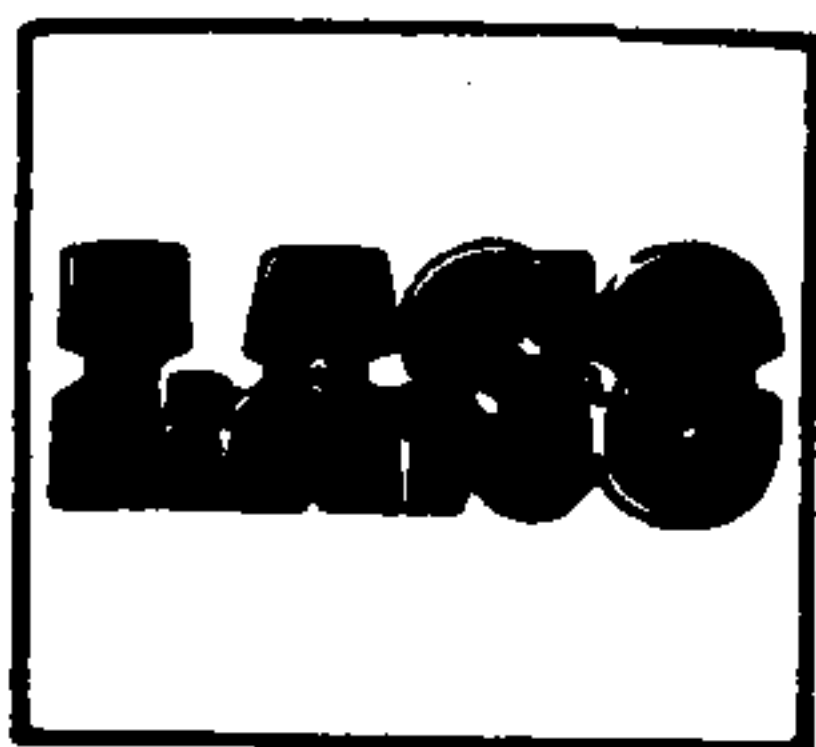
Svakog
5. u mjesecu

Izlazi
povremeno

Svaki mjesec

U PRIPREMI:

G. F. Unger:
ZVECKAJUĆI KAS

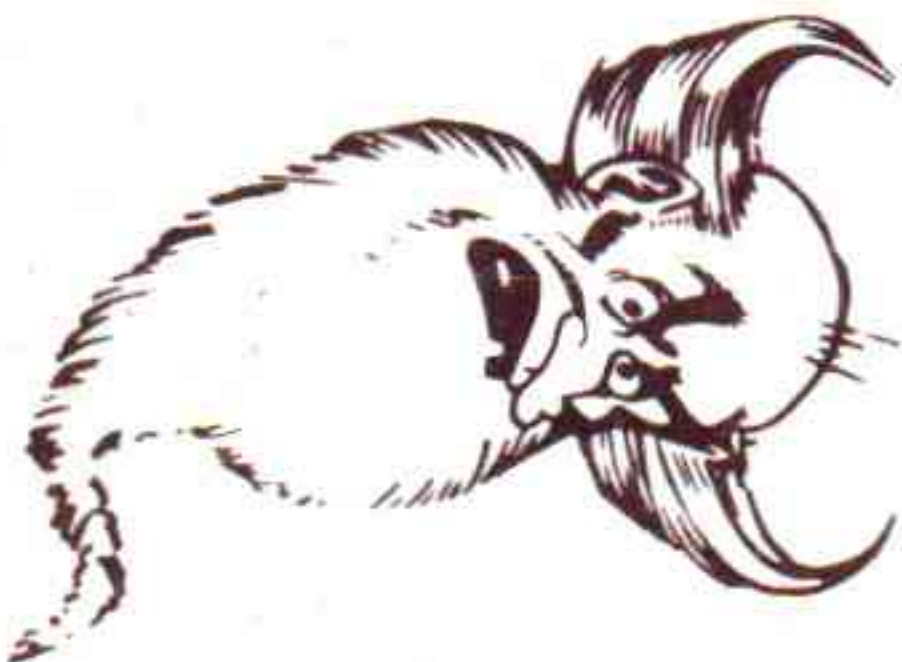
Cijena pretplate za godinu dana iznosi 7020 d, a za šest mjeseci 3510 d. U cijenu je uračunat i pretplatnički popust. Pretplata se uplaćuje općom uplatnicom u korist računa: SOUR »Vjesnik«, Interna banka, Zagreb, broj 30101-833-1216, za »Laso«.

Cijena za inozemstvo: DM 2,00, ASCH 10,00, SFRS 2,00, HFL 2,50. Cijena inozemne pretplate za šest mjeseci: DM 36,00, SKR 63,00, ASCH 250,00, FF 74,00, SFRS 36,00, HFL 37,00, US 15,00.

Uplata na devizni račun 30301 – 620 – 16 – 25731 – 3252051 kod Udružene banke Hrvatske, Zagrebačke banke, Zagreb (za »Laso«, izdanje OOUR-a IRI)

Ekonomska propaganda: »Vjesnik«, Agencija za marketing, Zagreb, Trg bratstva i jedinstva 6.

Zadnja kolor stranica 75.000 d, c/b stranica 50.000 d. Oslobođeno plaćanja poreza na promet mišljenjem Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu SRH broj 2935/7 1973. od 26. XI 1973. Rukopisi se ne vraćaju.

RASPORED SATI

	PONEDJELJAK	UTORAK	SRJEDA	ČETVRTAK	PETAK	SUBOTA
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						